

ရာဇမိတာ

နှင့်

သမိုင်းဝင်မိန်းမသားများ

ရာဇမိတာ

ဝိသာခါ

မိဂါရမာတာ၏ စွမ်းဆောင်ရည်

"ဂီတ XXX တေးသီချင်းများကို ဘုရားတောင် ပယ်တော်မမူ XXX ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းအမ၊ သူပြုရတဲ့ ကုသလကြည်ဖြူ XXX ဗိုက်ကိုပင် ပြောအမှတ်နဲ့ တီးကာ ရွှင်ပျော်၊ အတောမသတ်ပေါင် လောကဓာတ် ဤ ဇေဗ္ဗူ XXX စေတနာလွန်ကဲသူ XXX ရဟန္တာတွေ ဝါဆို ဝါကပ်လှူ XXX ကျောင်းအမကြီး ပြောတီးသမားကို ဘုရားတောင် အပြစ်တော်မယူ xxx "

မြို့မကိုလည်း ကြိုက်၊ အဆိုတော် ကိုဖူးအံ့ကိုလည်း ကြိုက်သဖြင့် ဤသီချင်းက ကျွန်တော်တို့ ၏ နှုတ်ဖျားသို့ အလွယ်တကူ ကပ်ငြိခဲ့၏။ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် စက်ဘီးကိုယ်စီဖြင့် ချုပ်ညှဲ မှောင်ရီဝိုးဝါးမှာ နန်းရှေ့အရှေ့ကျုံးလမ်းတစ်လျှောက် ခေါက်တုံ့ စီးကြရင်း ဟစ်ခဲ့အော်ခဲ့ကြသော သီချင်းတွေအနက် ဤ "ပဉ္စသီခ"သည် မပါမဖြစ်။

"ပဉ္စသီခ နတ်ဒေဝါ ထံတျာ တေးသံကြူ" ဟူသော "ခိုးရပ်" အပိုဒ်ကျတော့ အားလုံးဝိုင်းအော်ကြတော့သည် ။ ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းအမကြီးက သူ့ကိုယ်သူ ပြောအမှတ်ဖြင့် တီးရင်း ကျွန်တော်တို့ နှင့်တကွ ပါဝင်ဆင်နွှဲနေသည် ဟု ထင်မိ၏။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က တွေးတွေးဆဆ မေးသည် ။ "ဗိုက်ကို ပြောလုပ်တီးတယ်ဆိုတော့ အ

တော်နာမှာ ပဲနော်"တဲ့ ။ တစ်ယောက်က ဆက်တွေးပြီး ပြောပြန်သည် ။
"ကျောင်းအမကြီးတစ်ယောက်လုပ်နေပြီး ဗိုက်ကို ပြောလို လုပ်တီးတယ်ဆိုတာကတော့ နည်းနည်း၊ အင်း... ဣန္ဒြေများ မဲ့သလားလို့ ။" နောက်တစ်ယောက်က "စေတနာလွန်ကဲသူဆိုတဲ့ စာသားပါတယ်လေကွာ၊ ဝမ်းသာလွန်းလို့ နေမှာ ပေါ့" ဟု ဖေးဖေးမမ ပြောပြန်၏။ ဘာကိုမဆို နည်းနည်းကလေး ကန့်လန့်လုပ် တွေးတတ်သည့် အကောင်ကတော့ "ဘုရားလက်ထက်က ပြောဆိုတာ ပေါ်ပြီလား"ဟု မေးသည် ။ သူ့အမေးကို ဖြေသူမရှိပါ။

သီချင်းထဲမှ "ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအမ"ဆိုသော စကားလုံးကိုတော့ မည်သူမျှ စူးစမ်းခြင်းမရှိကြချေ။ နောက်တော့ ဘုန်းတော်ကြီးများ ၏ ဟောတရားများ နှင့် လူကြီးသူမများ ၏ ပြောစကားများမှ "ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါ"ဟူသော အမည်ကို ကြားလာရလေသည် ။ ပြီးတော့မှ ဝိသာခါသည် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအမကြီးဖြစ်သည် ဟု ဆက်စပ်သိလာရပြန်သည် ။ သို့သော် ဝိသာခါသည် ဝိဋ္ဌဇ္ဈဘလောက် ကျွန်တော်တို့ ၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့သည် မှာ လည်း အမှန်ပင် ဖြစ်၏။ ဝိဋ္ဌဇ္ဈဘ မင်းသား၏ ဇာတ်လမ်းက ဓားတွေ၊ လုံတွေ တဖွေးဖွေး။ သူထိုင်သည့် နေရာကို နွားနို့ဖြင့် ဆေးကြောကာ "ထိ ကျွန်မရဲ့ သား"ဟု ဆိုသဖြင့် သာကီဝင်မင်းတွေ၏ လည်ချောင်းသွေးဖြင့် ပြန်ဆေးပစ်သည် လေ။ ပြီးတော့ သူရော၊ သူ့စစ်တပ်ကြီးပါ အစီရဝတီမြစ်ထဲမှာ နစ်မြုပ်သေကုန်ကြသည်တဲ့ ။ ဝိသာခါကတော့ ခပ်စင်းစင်းပဲ ဖြစ်၏။ သူဌေးကြီးသမီး၊ အချိန်တန်တော့ သူဌေးကြီးနဲ့ ရ၊ နောက်တော့ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းကြီးဆောက်၊ ဘုရားကိုလှူ၊ အင်း ဂုဏ်သမီးကတည်းက သောတာပန်ဖြစ်သတဲ့ ဆိုတာကတော့ နည်းနည်းထူးခြားသလိုလိုဟု ထင်သည် ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ အချက်ကလည်း တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်မှာ စစ်သေနာပတိချုပ်ဖြစ်သော

ဝိဋ္ဌဗျူဟလောက် စိတ်လှုပ်ရှားစရာ မကောင်းပေ။

နောက်ပိုင်းမှာ တော့ ဝိသာခါနှင့် ပတ်သက်လျှင် မျက်ခုံးပင့်ဖြစ်သွားသော အချက်တစ်ခုကို သွားတွေ့သည်။ "မိဂါရမာတာ"ဟူ သော အမည်ပင် ဖြစ်၏။ ထိုအမည်ကို ဘယ်သူ့ရသနည်း။ မိဂါရဆိုတာက ယောက္ခမ သူဌေးကြီး၏ အမည်။ ထိုယောက္ခမ သူဌေးကြီးက သူ၏ ချွေးမ၊ သားနှင့်စပ်၍ တော်သော သမီးဆိုပါစို့။ ထိုသမီးကို "သင်သည် ငါ၏ မိခင်ပါပေ"ဟု မြတ်စွာဘုရား မျက်မှောက်တော်မှာ ပင် ထုတ်ဖော်ဝန်ခံသည်။ ထို့ကြောင့် မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရသူဌေးကြီး၏ အမေ။ ယောက္ခမကြီးက အမေ ပြန်ခေါ်ရသည် ဆိုတာကတော့ အတော်ကို ရှားရှားပါးပါးပေပဲဟု နားလည်လိုက်မိ၏။ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်။ အရပ်တွေး တွေးကြည့်လိုက်သောအခါ သမက်နှင့်ယောက္ခမ၊ ချွေးမနှင့် ယောက္ခမဆိုသည် မှာ ခွဲမရအောင် တွဲစပ်နေသော ရန်ဓာတ်ဟု ဆိုရလောက်အောင် တကျက်ကျက်ရှိနေရမည့် "ယူနစ်" တစ်ခုဖြစ်သည် ဟု သိထားလေသည်။ သိကြားနှင့် အသူအရာတို့ စစ်ပွဲကား သမက်နှင့် ယောက္ခမကြား ပဋိပက္ခ၏ အမြင့်ဆုံး ပြယုဂ်ပင် မဟုတ်လား။ ထိုသို့သော သဘောသဘာဝထဲမှာ မိဂါရသူဌေးကြီးက သူ့ချွေးမဝိသာခါကို အမေဟု ပင် ချီးမြှောက်ခေါ်ဝေါ်လောက်သည် အထိ ဖြစ်သွားသည် ဆိုတာကတော့ အလွန်ကြီးကျယ်သော အကြောင်းရှိရပေမည်ဟု သဘောပိုက်လိုက်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစီရဝတီမြစ်ကြီး၏ လှိုင်းလုံးကြီးများ အောက် ရောက်သွားသော ဝိဋ္ဌဗျူဟတို့ ကို မေ့ထားလိုက်ပြီး မိဂါရမာတာဘက် စိတ်ဦးလှည့်လိုက်၏။ ဝိသာခါ၏ ဘဝမျက်နှာများကို အစီအစဉ်အတိုင်း ဖွင့်လှစ်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

အဘိုး၊ အဘတို့ ၏ အရှိန်အဝါ

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ အာဏာစက်ပျံ့နှံ့ရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်နယ်အတွင်း ဘဒ္ဒိယမြို့ရှိသည် ။ ထိုမြို့၌ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီးနှင့် စန္ဒပဒုမာ သူဌေးကတော်ကြီး နေထိုင်သည် ။ သူတို့ ၏ သားက ခနဉ္စယသူဌေး။ ခနဉ္စယ၏ ဇနီးက သုမနဒေဝီ။ ဝိသာခါသည် ခနဉ္စယနှင့် သုမနဒေဝီတို့ မှ ဖွားမြင်လာသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝိသာခါသည် အဘိုးသူဌေး၊ အဖေသူဌေး၊ ထိုခေတ်၏ အထက်လွှာမှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသူ ဖြစ်လေသည် ။

အဘိုး မေဏ္ဍက သူဌေးကြီးကလည်း ရိုးရိုးသူဌေး မဟုတ်ပြန်ပါ။ သူဌေးတကာထက် သူဌေးဟု ဆိုရမည့်သူ။ "အမိတဘောဂ " စာရင်းဝင်။ အမိတဘောဂ ဆိုသည် မှာ အမိတ = မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ၊ အတိုင်းမသိသော ဟု အနက်ရသည် ။ အမိတဘောဂဆိုတော့ အတိုင်းမသိသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ။ သုံးမကုန် စွဲမကုန် စည်းစိမ်ကုံလုံကြွယ်ဝသည့် ချမ်းသာမှု။ ဘယ်လောက်ချမ်းသာသလဲဆိုတာကို အသပြာကုဋေ ကုဋာတို့ ဖြင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်၍ မရစကောင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည် ။

အဘယ်ကြောင့် အတိုင်းမသိ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု ဖြစ်ရပါသနည်း။ မည်သည့်လုပ်ငန်းများမှ မည်သို့ ရရှိလေသနည်း။ ဓမ္မပဒ၊ အဋ္ဌကထာ၊ မလဝဂ်၏ ဖော်ပြချက်အရ ဝိသာခါ၏ အဘိုးမေဏ္ဍက သူဌေးကြီး၏ အရှိန်အဝါ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဤသို့တွေ့ရ၏။

"တစ်နေ့သ၌ မေဏ္ဍက သူဌေးကြီးသည် မိမိ၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍ စပါးကျီအလုံးပေါင်း ၁၂၅၀ တို့ ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းစေပြီးလျှင် ဦးခေါင်းဆေးလျှော်ပြီးနောက် တံခါးဝ၌ ထိုင်နေ၍ အထက်ကောင်းကင်သို့ မော့၍ ကြည့် လိုက်လေသည် ။ ထိုခဏဝယ် သ

လေးနီစပါးမိုးကြီး ဖြိုးဖြိုးဖြုန်းဖြုန်း အုန်းအုန်းရွာချ၍ စပါးကျီအလုံး ပေါင်း ၁၂၅၀ တို့ မှာ သလေးနီစပါးတို့ ဖြင့် ပြန့်လျက်သား ဖြစ်ကြလေ ကုန်၏။"

အဗ္ဗတရသကိုဆောင်သည့် ဤအဖြစ်နောက်ကွယ်မှ နက်ရှိုင်းသော အကြောင်းအရာများကို မိမိဉာဏ်မမီပါ။ မေဏ္ဍကသူဌေးကြီး၏ ထိုဘုန်းအနုဘော်ဆိုင်ရာ ရုပ်ပုံလွှာ "ဝေဖ်"များကို ကျွန်တော်၏ "အင် တင်နာ" အဖမ်းယူနိုင်ပါ။

မေဏ္ဍက သူဌေးကြီး၏ ဇနီး စန္ဒပဒုမာကလည်း ဆန်တစ်ပြည်ချက် ထမင်းအိုးကို ရွှေယောက်မဖြင့် ခူးခပ်၍ လာသမျှ လူတိုင်းအား ခွက်အပြည့် ပေးလှူရာတွင် တစ်နေကုန် ပေးလှူသည့်တိုင် အရာမယွင်း ပြည့်မြဲပြည့်လျက် ရှိသည် ဟု ဆိုသည် ။ သားဖြစ်သူ ဓနဉ္စယသူဌေးက လည်း အသပြာထောင်အိတ်ကိုင်၍ လာသမျှလူတိုင်းအား သူတို့ ၏ ခွက် အပြည့် အသပြာများ ထည့်ပေးရာတွင် အသပြာတစ်ထောင် လျော့သည် မရှိဟု ဆိုသည် ။ သူ့ဇနီး သုမနဒေဝီကလည်း ကောက်စပါးတောင်းထဲမှ မျိုးကို ပေးလှူရာတွင် မယွင်းမလျော့ ပြည့်မြဲပြည့်သည် ဟု ဆိုသည် ။

ဝိသာခါသည် မေဏ္ဍက သူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်ကြီး စန္ဒပဒုမာ တို့ ၏ မြေး။ ဓနဉ္စယသူဌေးနှင့် သုမနဒေဝီ သူဌေးကတော်တို့ ၏ သမီးဖြစ်သည် ။ ဝိသာခါ မျိုးရိုးစဉ်လာ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့် အရှိန်အဝါ အနုဘော်ကို သိရှိနားလည်ရပြီး အံ့ဩကြည်နူးဖြစ်မိစေ ကာမူ ထိုအချက်သည် ကျွန်တော်၏ ဟဒယသို့ ထိထိခိုက်ခိုက် မဝင်ရော က်ကြောင်း ဝန်ခံရပါမည်။ သူဌေးမျိုးရိုး၊ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ဆင်းသက် ခဲ့လို့ ချမ်းသာတာပဲလေဟူသော ခံတန်တန်အတွေးများ ပင် ရှိကောင်းရှိ နိုင်ပေသည် ။

ခုနစ်နှစ်သမီး သောတာပန်

ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းကလေးတစ်ခုကို သတိရမိပါသည်။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် တက္ကသိုလ်နောက်ဆုံးနှစ်ကို "ကွာလီဖိုင်း" ဖြင့် အောင်မြင်သည် ဟု ကြားသိရသောအခါ သူ့ညီအငယ်ကောင်က ကွာလီဖိုင်းဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲဟု မေးခဲ့၏။ ကွာလီဖိုင်းဆိုတာ မဟာဝိဇ္ဇာ အရည်အချင်းစစ်မီတာ၊ မာစတာတန်းကို တစ်ခါတည်း ဆက်တက်လို့ ရတာကို ခေါ်တယ်။ ကွာလီဖိုင်းမဖြစ်ဘဲ ရိုးရိုးအောင်တဲ့ သူ Q1 , Q2 စသဖြင့် ကွာလီဖိုင်း ထပ်ထိုင်ရတယ်ဟု သူငယ်ချင်းက ပြန်ဖြေသည်။ မဟာဝိဇ္ဇာဆက်တက်တယ်ဆိုတာ ကျောင်းဆက်တက်ရတာလားဟု ကောင်လေးက မေးတော့၊ အေးပေါ့ဟု ဖြေလိုက်သည်။ ထိုအခါ ကောင်လေးက (သူက ခုနစ်တန်းကျောင်းသား) အစ်ကိုတို့ ကွာလီဖိုင်းကြီးကလည်း မဟုတ်သေးပါဘူးဗျာ၊ ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ လုပ်ပေးလိုက်တာကြီးပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ စကောလားရှစ် (ပညာသင်ဆု) လို ပိုက်ဆံလည်း မရဘူးဟု ပြောပါသတဲ့။ ခုနစ်တန်းကျောင်းသားလေးအဖို့ တက္ကသိုလ်၏ ကွာလီဖိုင်းသဘောကို သူ၏ စကောလားရှစ်လောက် မကောင်းနိုင်ဟူသော အတွေးအခေါ်ရှိနေခြင်းမှ ရယ်စရာဟု ကျွန်တော်တို့ သဘောထားခဲ့ကြလေသည်။ ဝိသာခါက ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာ သောတာပန် ဖြစ်သည် ဟူသော အချက်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ထိုသို့ပင် အတွေးရောက်ကြမည်လား။ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်သော သောတာပန်အရိယာ၏ အဆင့်မြင့်ပုံကို ကျွန်တော်တို့ သည် (ခုနစ်တန်းကလေးက တက္ကသိုလ် ကွာလီဖိုင်းအပေါ် အထင်မကြီးနိုင်တာမျိုး မဟုတ်ဘူး ဘဲ ဆိုပေဦး) သူပြောလူပြော စာတွေ့များ ဖြင့်သာ "လွမ်း" ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

သောတာပန် (သောတာပန္န) ဆိုသည် မှာ အရိယာမဂ်ဟူသော ရေအ
လျဉ်သို့ရောက်သူဟု စာထဲမှာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ထားသည် ကိုတွေ့ရ၏။
အကြင်သောတာပန်သည် သရဏဂုံသုံးပါး၌ မတုန်မလှုပ်
တည်ဆိုက်လျက် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဖြင့်မျှ သရဏဂုံ မပျက်သူ
။ ပဉ္စသီလကို လုံးဝခြံသူ။ သို့သော် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မကင်း
သေးဘူး။ မချုပ်ငြိမ်းသောသူ။ သို့သော် သာမန်ပုထုဇဉ်နှင့်ယှဉ်လျှင်
သောတာပန်က ထိုကိလေသာများ ဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်းဖြစ်ပြီဟု သိလိုက်နိ
င်သူ။ ထိုကိလေသာတို့ ၏ မမြဲမှုသဘောကို သိသူ။ ထိုသို့သိပြီးနောက် ပ
ယ်ရန်အားထုတ်သူ၊ ပယ်နိုင်သူ။ အကျင့်မှား၊ အသိမှား၊ လမ်းလွဲကိုရှောင်
လျက် အကျင့်မှန်၊ အသိမှန်၊ လမ်းတည့်ပေါ်
တည့်ရပ်လျှောက်လှမ်းရင်း အဆုံးစွန် ထွက်မြောက်ရာသို့ ရှေးရှုသူ။ အ
နှေးနှင့်အမြန် ရောက်ဖို့ သေချာသူ။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်။

သို့ကလို စာတွေပေတွေထဲမှာ ဖတ်ရှုသိရှိထားပြီး သောတာပန်ဖြစ်ဖို့
ဆိုတာ မလွယ်ပါလားဆိုသည် မျှ အသိရှိထားသော ကျွန်တော်တို့ သည်
ဝိသာခါ သောတာပန်ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း ရင်သပ်ရှုမော မဖြစ်မိကြပါ။ ခု
နစ်နှစ် အရွယ်မှာ သောတာပန်ဖြစ်သည် ဟု သိရသဖြင့် အရွယ်ငယ်ငယ်
ဖြင့် ဤမျှရင့်ကျက်ပါပေတကားဟူ၍ အနုမောဒနာလေးတော့ ပြုဖြစ်ပါ
သည် ။ ဝိသာခါ၏ ခုနစ်နှစ်အရွယ် သောတာပန်အဖြစ်ကို
ကြည်နူးဝမ်းမြောက်ဖွယ် အခါခါ သာဓုခေါ်လျက် ကြည်ညိုအားကျ ဝီတိ
ပါမောဇ္ဇ မဖြစ်ရကောင်းလားဟု "ငေါက်" မည်ဆိုလျှင်လည်း ခံရရုံသာ
ရှိပါသည် ။ ကိုယ်က နံနဲ့ သည် ကိုး။

သတို့ သမီး အလောင်းအလျာ

သူကိုအကြောင်းပြုလျက် မှတ်မှတ်သားသား ဖြစ်ရပ်များကို ပေါ်ပေါက်စေတတ်သော သာဝတ္ထိဘုရင် ပသေနဒီကောသလ မင်းကြီးသည် ဤတစ်ကြိမ်မှာ လည်း အရေးကြီးသော ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရုံ အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လာပြန်သည်။ ။ ကောသလမင်းကြီးသည် အစားကျူးသူ၊ ဆင်ခြင်တုံတရား အားနည်းရှာသော်လည်း သဘောသက္ကာယကောင်းသူဟု သိရ၏။ ။ နာမည်ကျော် အိပ်မက်ဆယ့်ခြောက်ချက်မှာ လည်း သူ့ကို အကြောင်းပြု ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ။ ထိုကောသလမင်းကြီးသည် တစ်ခါ ဆန္ဒဖြစ်သည် မှာ မိမိ၏ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ် အမိတဘောဂသူဌေးကြီး တစ်ဦးမျှမရှိ။ ထို့ကြောင့် အမိတဘောဂသူဌေး အိမ်ထောင်စုတစ်ခုခုကို ပို့လွှတ်စေလိုပါကြောင်းဖြင့် ဗိမ္ဗိသာရမင်းထံ သဝဏ်လွှာစေ၍ တောင်းခံပါလေသည်။ ။ (မြတ်စွာဘုရားနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိလိုလှသဖြင့် ထိုသို့ဖြစ်ရန်မှာ သာကီဝင်များ နှင့် ဆွေမျိုးတော်မှသာ အကောင်အထည်ပေါ်လေမည်ဟု ယူဆပြီး သာကီဝင်မင်းသမီးတစ်ပါးပါး ပို့ပေးပါဟူ၍ တောင်းခံသူမှာ လည်း ကောသလမင်းကြီးပင် ဖြစ်၏။ ။ ဤတောင်းခံမှုသည် ပင် ဝိဋ္ဌဋ္ဌာတတို့ ၏ သွေးချောင်းစီးလူသတ်ပွဲကြီး ဖြစ်ပေါ်ဖို့ အကြောင်းခံတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။)

ဗိမ္ဗိသာရမင်းက မှူးမတ်များ နှင့်တိုင်ပင်ရာ အမိတဘောဂသူဌေးကြီး အိမ်ထောင်စုကို ပို့ပေးရန်ကား မဖြစ်နိုင်။ သို့သော် ကောသလမင်းကြီး စိတ်ကျေနပ်လောက်အောင် သူဌေးသားတစ်ယောက်တော့ ပို့ပေးကြစို့ဟူသော ဆုံးဖြတ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း မေဏ္ဍက သူဌေးကြီး၏ သား ဓနုဉ္ဇယသူဌေး မိသားစုတို့ ကောသလတိုင်းသို့ သွားရောက်နေထိုင်ပေးကြပါရန် တောင်းပန်ကြသည်။ ။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက မင်းမိန့်အာဏာတော်ဖြင့် အမိန့်ချခြင်း

င်းမဟုတ်။ ဓနဉ္စယသူဌေးကလည်း တောင်းပန်ချက်ကို သဘောတူလိုက်၏။ သို့ဖြင့် ဝိသာခါတို့ မိသားစု ဘဒ္ဒိယမြို့မှ သာဝတ္ထိသို့ ရွှေ့ပြောင်းအခြေစိုက်ကြရသည် ။

သို့သော် ဓနဉ္စယသူဌေး၊ သူဌေးကတော် သုမနဝေဒီ၊ သမီးဝိသာခါနှင့် အခြွေအရံ အစုအဖွဲ့ကြီးမှာ ကြီးကျယ်များပြားလှသည် ။ သာဝတ္ထိမြို့တွင်းမှာ ရှိနှင့် နေသောနေရာများက ဤမိသားစု အခြွေအရံအုပ်စုကြီး နေထိုင်နိုင်လောက်အောင် ကျယ်ပြောခြင်းမရှိ။ တစ်နည်းဆိုလျှင် သာဝတ္ထိမြို့တွင်းရှိ အကွက်အကွင်းတို့ သည် ဓနဉ္စယအက်စတိတ်အတွက် လုံလောက်ခြင်းမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဓနဉ္စယသူဌေးကိုယ်တိုင် ကောသလမင်းကြီးထံ အရေးဆိုတောင်းပန်ကာ သာဝတ္ထိနှင့် ခုနစ်ယူဇနာဝေးကွာသော အရပ်ဒေသကို ရွေးချယ်လိုက်သည် ။ မြို့သစ်၊ နယ်သစ် တည်သည့်သဘောပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်ပင် နေထိုင်ရန် ဌာနကို ယူအပ်လေသောကြောင့် မြို့၏ အမည်ကို "သာကေတ"ဟု တွင် စေကြောင်း ကျမ်းဂန်တွင် လာသည် ။

ဝိသာခါသည် သာကေတတွင် နေရင်း အရွယ်ရောက်လာသည် ။

သာဝတ္ထိပြည်ရှိ မိဂါရသူဌေးကြီး၏ သား ပုဏ္ဏဝမနလည်း အရွယ်ရောက်လာသည် ။ သားအတွက် သတို့ သမီးရှာရန် မိဂါရသူဌေးကြီးက ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော လူတစ်စုကို တာဝန်ပေး လိုက်လေသည် ။ ဤလူစု တကယ်ပင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသည် ဟု ဆိုရပါမည်။ အကြောင်းမူ သာဝတ္ထိတစ်ခွင် နှံ့စပ်စုံလင်ရှာဖွေပြီး တစ်ယောက်မျှ စိတ်တိုင်းမကျသဖြင့် သာကေတမြို့အထိ ဖြန့်ရှာရင်း ဝိသာခါကို သူတို့ တွေ့သွားကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုလူစုနှင့် ဝိသာခါ တွေ့ပုံကတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါသည် ။

သာကေတမြို့တွင်းသို့ သူတို့ လူစု ဝင်ရောက်ရှာဖွေ စူးစမ်းကြသည်။
။ ကျေနပ်လောက်သော သတို့ သမီးအလောင်းအလျာကို မတွေ့။
ထိုအချိန်မှာ ဝိသာခါကလည်း မြို့ပြင် ရေကန်သို့ ရေကစား အပန်းဖြေ
ထွက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ သတို့ သမီး အရှာထွက်သူတို့ သည် မြို့တွင်းမှာ
မတွေ့ရသဖြင့် မြို့ပြင်ထွက်၊ မြို့တံခါးဝမှာ ရပ်နေကြသည်။ ။
ထိုအချိန်မှာ ပင် မိုးကြီး သည်းထန်စွာ ရွာသည်။ ။ ဝိသာခါနှင့် ရံရွေဖော်
တို့ လည်း အနီးရှိ ဇရပ်တစ်ဆောင်သို့ အလျင်အမြန် ပြေးဝင်ကြသည်။ ။
မိန်းမလှလေးများ ငါးရာတို့ ကို တစ်ချိန်တည်းမှာ တွေ့လိုက်ရသော လူ
စုအဖို့ အကောင်းဆုံး ရှာဖွေရွေးချယ်ခွင့် ရသွားကြ၏။ သို့သော် ကျေနပ်
လောက်သူ တစ်ယောက်ယောက်ကိုမှ သူတို့ မတွေ့။

တကယ်တော့ မိုးစွတ်ခါစ မိုးစိုလက်စ မိန်းကလေးများ
ဇရပ်အတွင်း ပြေးဝင်မိုးခို၊ စွတ်စိုသွားသော ဆံပင်ဆံနွယ်များကို ပွတ်
တိုက်သိမ်းဆည်း၊ ထိုသို့ပြုရင်း တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ရယ်ရယ်
မောမော ပြောကြဆိုကြ ဖြစ်နေကြမည့် မြင်ကွင်းမှာ ကြည့်ကောင်း
သော မြင်ကွင်းပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဒါပေမဲ့ ဟိုလူစု ထိုမိန်းကလေးများ
ကို မျက်စိမတွေ့။ သူတို့ အားလုံး သတိပြု လိုက်မိကြသူက မိုးရွာထဲမှာ
မိုးရေအစိုခံလျက် ဣန္ဒြေရရဖြင့် ဇရပ်တွင်းသို့ နောက်ဆုံးမှ ဝင်လာသ
ည့် ဝိသာခါ ဖြစ်သည်။ ။ ထိုသို့အားလုံးနှင့် ကွဲပြားခြားနားနေခြင်းသည်
ပင် ဝိသာခါအပေါ် သူတို့ စတင် "အမှတ်ပေး" လိုက်မိကြသော ပထမ
ဆင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ မိုးအရွံ့သားဖြစ်နေသော ဝိသာခါကမူ ဇရပ်အ
တွင်း ဣန္ဒြေရရ ဝင်လာခဲ့သလို ဇရပ်ထဲမှာ လည်း ဣန္ဒြေရရပင် တည့်ရ
ပ်သည်။ ။ အခြားတစ်ပါးသော မိန်းမငယ်များ လို ရေသုတ်ခြင်း၊ ဆံပင်
သွေ့အောင် ပွတ်တိုက်ခြင်း၊ ရယ်မောပြောဆိုခြင်း စသည် မရှိ။

လူစုသည် ဝိသာခါကို အကဲခတ်ရင်း အလှကို နောက်ထပ်အမှတ်

ပေးလိုက်ကြပြန်သည်။ ။ ရံရွှေဖော်ငါးရာတို့ ထက် ပို၍ လှနေသော ဝိသာခါကို "ဤယခု မြင်တွေ့ရသည့် သတို့ သမီးထက် တင့်တယ်လှပသော သတို့ သမီးဟူ၍ မရှိနိုင်လေရာ "ဟု မှတ်ချက်ချကြသည်။ ။ သို့သော် သူတို့ ဤမျှဖြင့် အမှတ်ပြည့်မပေးကြသေးပါ။

ဤမိန်းကလေးနှင့် စကားစမြည် ပြောကြည့်ဖို့ သူတို့ တိုင်ပင်လိုက်ကြ၏။

လူကြီးများ နှင့် ဝိသာခါတို့ အပြန်အလှန် ပြောကြပုံမှာ

"သမီးဟာ အလွန်အရွယ်ရင့်ရော်တဲ့ မိန်းမကြီးလို သွားလာလှုပ်ရှားသကဲ့း"

"ဖခင်တို့ က ဘာကိုမြင်ပြီး ဘယ်လိုအစွဲပြုလို့ ဒီလို ပြောကြပါသလဲ"

"သမီးရဲ့ အဖော် ဟိုမိန်းကလေးတွေဟာ မိုးစိုမှာ ကိုကြောက်ကြလို့ အလျင်အမြန် ပြေးလာကြပြီး ဧရပ်ထဲ ခိုဝင်ကြတယ်။ သမီးကတော့ အရွယ်ရင့်ရော် မိန်းမကြီးတစ်ယောက်လို ခြေလှမ်းမျိုးနဲ့ လာတယ်၊ အဝတ်၊ ထဘီမိုးစိုမှာ ကို ထည့်မတွက်ဘူး"

"ဖခင်တို့ ၊ အဝတ်ထဘီဆိုတာ ရှားပါးခက်ခဲတဲ့ အရာ မဟုတ်ဘူး ၊ အရွယ်ရောက်တဲ့ မိန်းမသူဆိုတာမျိုးက ပြေးလွှားသွားလို့ မတော်တဆ လက်ခြေစသည် ဖြင့် ကျိုးပဲ့သွားပြီး အင်္ဂါချို့တဲ့ သွားရင် မိန်းမသူရဲ့ တန်ဖိုးကျဆင်းပါတယ်။ အင်္ဂါချို့သော မိန်းမကို ယောက်ျားများက မနှစ်မမြို့ရှိကြပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ ဖြည်းဖြည်းလာပါတယ်"

ဤစကား၏ အတိမ်အနက်ကို လူကြီးများ ချက်ချင်းသဘောပေါက်ကြ၏။ မိမိ၏ အရွယ်၊ အလှ၊ မိန်းမသားတို့ ၏

၁၀၊ ဣန္ဒြေ၊ တန်ဖိုးများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရကောင်းမှန်း သိသော စိတ်ဓာတ်နှင့် ခံယူချက်၊ ဗဟိဒ္ဓာပြင်ပ၏ လှုံ့ဆော်သက်ရောက်မှု နောက်သို့ မလိုက်မပါ။ မိမိ၏ အဇ္ဈတ္တနှင့် သဘာဝကို ကောင်းစွာတန်ဖိုးထားတတ်သော သဘောထား။

လူကြီးများ တညီတည်း မှတ်ချက်ချကြပုံကို ကျမ်းစာပေ၌ ဤသို့ ဖော်ပြပါသည် ။ (ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအပြင်မှာ ဤသတို့ သမီးနှင့်တူညီသော မင်းမိန်းမသည် မရှိပေ။ ရုပ်ရည်အဆင်း တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသကဲ့သို့ ချေချေငုံ့ ပြောဆိုသော အသံမှာ လည်း သာယာချိုမြိန်လှပေ၏။ အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည် ကို သိ၍ ပြောဆိုပေ၏။ အရည်အချင်း၊ အဆင်းအသံ၊ ဤနှစ်တန်နှင့် လောက်ငံကဲ့လုံသူ ဖြစ်ပေ၏။)

သတို့ သမီးလောင်း ရှာပုံတော်သည် ဝိသာခါထံတွင် ဤသို့အားဖြင့် အဆုံးသတ်သည် ။ နောက်တော့ လူကြီးများက ဓနုဗ္ဗယသူဌေးကြီးထံကြောင်းလမ်းစကား ဆိုကြသည် ။ ဓနုဗ္ဗယက စည်းစိမ်ဥစ္စာအနေအားဖြင့် ငါတို့ ကို မမီသော်လည်း သူဌေးမျိုးဖြစ်၍ အမျိုးဇာတ်ချင်း တူပေသည် ဟု ဆိုကာ လက်ခံကြောင်း ပြန်ကြားလိုက်၏ ။ ထုံးစံအတိုင်း လက်ထပ်ပွဲအတွက် အစီအစဉ်တွေ လုပ်ကြသည် ။ မိဂါရသူဌေးနှင့် သား သတို့ သားလောင်း ပုဏ္ဏဝဓနုတို့ က သာကေတသို့သွားကာ ဝိသာခါကို ခေါ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်သည် ။ ထူးခြားတာကတော့ ထိုမိန်းမတောင်းပွဲသို့ ကောသလမင်းကြီးကိုယ်တိုင် လိုက်ပါခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဘုရင်ကိုယ်တိုင် လိုက်လာသည် ဆိုတော့ သူ၏ မှူးမတ်ဗိုလ်ပါများ လည်း ပါလာသည် ။ ကောသလမင်းကြီးနှင့် သူလူများ ၊ မိဂါရသူဌေး၊ သတို့ သားလောင်းနှင့် အခြွေအရံများကို ဓနုဗ္ဗယသူဌေးကြီးက သုံးလတိုင်တိုင် သာကေတတွင် ဧည့်ခံပြုစုလေသ

ည် ။ မိုးတွင်းကာလဖြစ်၍ သူတို့ မပြန်နိုင်ကြ။ သည် လိုနှင့် သီတင်းကျွတ် ရောက်လာသည် ။ သို့သော် ဝိသာခါအတွက် အထူးစီမံချုပ်လုပ်နေသော "မဟာလတာ"ဝတ်စုံတန်ဆာကြီးက မပြီးတတ်သေးသဖြင့် နောက်ထပ် ဆယ့်ငါးရက် စောင့်ရပြန်၏။ အဆန်းတကြယ် ရှုမငြီးဖွယ်ဖြစ်သော အလိမ်၊ အယုက်၊ အနွယ်၊ ကနုတ် ဒီဇိုင်းများ ဖြင့် ကျောက်သံပတ္တမြားတို့ ကို ရက်ဖောက်ချုပ်လုပ်သော ထိုမဟာလတာသတို့သမီးဝတ်စုံသည် ကိုးကုဋေအဖိုးထိုက်၍ လက်ခက တစ်သိန်းရှိသည် ဟု ဆိုပါသည် ။ ဤလောကတွင် မဟာလတာတန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ထိုက်သူမှာ ဝိသာခါအပြင် ဗန္ဓုလမလ္လ စစ်သေနာပတိကတော် မလ္လိကာနှင့် ဗာရာဏသီသူဌေးကြီး သမီး၊ ဤသုံးယောက်သာ ရှိသည် ဆို၏။

အဖိုးအနုတ္တထိုက်တန်သော အဝတ်ဆန်တာ မည်သည် မှာ အဖိုးတန်သော မိန်းမများ ထံတွင် သာ တည်ဆိုက်တတ်ပါသည် ။ ဘုန်းကံရှိသော မိန်းမမှ သာ အဖိုးထိုက် အဖိုးတန် ဝတ်ဆင်ရသည် ဆိုတာကိုလည်း နားလည်မိပါသည် ။ သို့သော် မဟာလတာတန်ဆာကြောင့်တော့ ဝိသာခါကို အမှတ်မပေးနိုင်သေးပါ။ (နောင်တွင် ဝိသာခါသည် ထိုဝတ်စုံကြီးကို ရောင်းချ၍ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း ဆောက်လုပ်ရေး၌ ထည့်သွင်းလှူဒါန်းခဲ့၏။)

ဤသို့ဖြင့် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ရောက်ခဲ့သည် ။ မဟာလတာ ဝတ်စုံလည်း လက်စသတ်သည် ။ ဝိသာခါ လင်သားအိမ်သို့ လိုက်ပါရတော့မည်။ ဓနုဇ္ဈယ သူဌေးကြီးက သမီးကို ဩဝါဒဆယ်ချက် ပေးလေသည် ။

(၁) အိမ်တွင်းက မီးကို အပြင်သို့ မထုတ်ဆောင်ရ။

(၂) အပြင်အပက မီးကို မိမိအိမ်တွင်းသို့ မသွင်းဆောင်ရ။

(၃) ပြန်ပေးသောသူတို့ အားသာ ပေးရမည်။

(၄) ပြန်မပေးသော သူတို့ အား မပေးရ။

(၅) ပေးသော်လည်းကောင်း၊ မပေးသော်လည်းကောင်း ပေးရမည်။

(၆) ချမ်းသာစွာ စားရမည်။

(၇) ချမ်းသာစွာ အိပ်ရမည်။

(၈) မီးကို ရိုသေစွာ ပြုစုလုပ်ကျွေးရမည်။

(၁၀) အိမ်တွင်းနတ်တို့ ကို ရှိခိုးရမည်။

(ဤဩဝါဒ ဆယ်ချက်ကို နောင်သောအခါ ဝိသာခါ အနက်ဖွင့်ပြ ပုံ ကတော့ မှတ်သားစရာ ကောင်းသည် ။)

သာဝတ္ထိသို့ သွားကြမည့်နေ့တွင် သူဌေးကြီးက ပရိသတ်စုံညီရှေ့မှောက်၌ ကောသလမင်းကြီး၏ စစ်တပ်အလယ်မှာ ပညာရှင် သူကြွယ်ရှစ်ဦးအဖွဲ့ ဖွဲ့လိုက်၏။ ထို့နောက် အားလုံးကို သက်သေထားလျက် "နောင် ကျွန်ုပ်သမီးမှာ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ရှိလာခဲ့သော် ဤပညာရှင် သူကြွယ်ရှစ်ဦး အဖွဲ့က စုံစမ်းကြားနာ စစ်ဆေးသုံးသပ် ဖြေရှင်းပေးကြပါ" ဟု အပ်နှံလိုက်သည် ။

သတို့သမီး ဝိသာခါ သာဝတ္ထိသို့ လိုက်ပါခန်းမှာ "ရှင်ဘုရင့် ပုဆိုးပိုးချည်" ဆိုသလို ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှပါသည် ။ ဝိသာခါအတွက် နံသာမှုန့်ဖိုးအနေဖြင့် လှည်းအစီးပေါင်း ၁၅၄ စီးတိုက် ဥစ္စာပစ္စည်းတွေ ထည့်ပေးလိုက်သည် ။ ဝိသာခါ အလှပြင်စရိတ်ဟု နားလည်ရပါသည် ။ ထို့နောက် အလုပ်အကျွေး ကျွန်မ ငါးရာ၊ အာဇာနည်မြင်းကသော ရထားအစီး ငါးရာ၊ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းပစ္စယ တစ်မျိုးတစ်မျိုးလျှင် တစ်ရာစီ။ ဖခင် ဓနဉ္စယ သူဌေးကြီးသည် အလွန်အကွက်စေ့သူ ဖြစ်သည် ။ သာကေတမှ သာဝတ္ထိသို့ သွားရာ လမ်းခရီး၏ ရှစ်ဥသဘတိုင်

နို့စားနွားမများ ၊ လှည်းယာဉ်တပ် နွားလားကြီးများကို အသင့်ရှိစေသည် ။ တစ်ဥ္စသဘကို တာနှစ်ဆယ်ရှိသည် ဆို၏။ နို့စားနွားမများမှာ သမီး ဝိသာခါ နွားနို့သောက်သုံးရန်ဖြစ်ပြီး နွားလားကြီးတွေကတော့ ဝိသာခါ စီးသော လှည်းယာဉ်ရထားတွင် အလှည့်ကျတပ်ဆင်သွားရန် ဖြစ်သည် ။

သာဝတ္ထိပြည် မြို့တံခါးသို့ရောက်ခဲ့ပြီး မြို့တွင်းသို့ ဝင်ခါနီးတွင် ဝိသာခါသည် မိမိ၏ တင့်တယ်ခမ်းနားသိုက်မြိုင်ခြင်းကို သာဝတ္ထိတစ်မြို့လုံး အထင်အရှားမြင်ကြစေဖို့ ခပ်ကြွားကြွား ပြလိုက်ပြန်သည် ။ "ဖုံးကွယ်သောယာဉ်ဖြင့် မြို့တွင်းဝင်လျှင် ငါနှင့်တကွ ငါ၏ မဟာလတာ တန်ဆာ၏ ထူးကဲသောဂုဏ်ရည်ကို မြင်ကြမည်မဟုတ်" ဟု တွေးကာ ယာဉ်ရထားပေါင်းမိုးအတွင်း မထိုင်တော့ဘဲ မတ်တတ်ရပ်လျက် လိုက်ပါသည် ။ ဝိသာခါ အတွေးမှန်သည် ။ သာဝတ္ထိတစ်မြို့လုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက်။ အဆင်းရပ်ရည်တင့်တယ်ပါဘိခြင်း၊ စည်းစိမ်အသရေ ကြီးကျယ်ပါဘိခြင်း၊ မဟာလတာတန်ဆာဆိုသည် ကလည်း ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းပါဘိခြင်း ဖြစ်ကုန်ကြတော့သည် ။

ဝိသာခါ၏ ဘဝစာမျက်နှာများကို တစ်ရွက်ချင်း ဖွင့်လှန် ဖတ်ရှုခဲ့ရာ၌ ဤနေရာရောက်သည် အထိ ကျွန်တော်သည် ရင်ထဲ စွဲစွဲငြိငြိမဖြစ်ဟု ဝန်ခံအပ်ပါသည် ။ အရပ်စကားပြောလျှင် သူ့ဘာသာသူ ဘယ်လောက်ချမ်းသာ ချမ်းသာ၊ ဘယ်လောက်ကြီးကျယ် ကြီးကျယ် အထင်မကြီးပါ။ သည် လောက်နှင့်တော့ ဝိသာခါကို အမှတ်မပေးနိုင်သေးပါ။ သို့သော်...။

သာဝတ္ထိသို့ ဝိသာခါရောက်သည့် ပထမဆုံးနေ့မှာ ထူးခြားချက် နှစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည် ဟု ဆိုရပါမည်။ တစ်ခုက ဒါနသင်္ဂဟအမှု ဖြစ်၏။

ကောသလမင်းကြီးနှင့် သူ၏ မှူးမတ်ဗိုလ်ပါ ပရိသတ်များ ၊ မိဂါရ သူဌေးကြီး၏ ဂုဏ်သရေရှိလူကြီးများ နှင့် သူတို့ ၏ နောက်လိုက်နောက် ပါများ ဝိသာခါကို တောင်းရမ်းဖို့ သာကေတမြို့သို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က ဝိ သာခါ၏ ဖခင် ဓနဉ္စယသူဌေးကြီးက လိုလေသေးမရှိစေရအောင် ဧည့်ခံပြုစုခဲ့ပေသည် ။ များ ပြားလှသော ထိုပရိသတ်ဧည့်သည် တို့ မှာ မိုးတွင်းနှင့်လည်း ကြုံ၊ ဝိသာခါ၏ မဟာလတာတန်ဆာကြီးကလည်း အပြီးမသတ်သေးသဖြင့် သာကေတမှာ လေးလတိုင် နေခဲ့ရ၏။ ထိုကာ လတစ်လျှောက်လုံးပင် ဧည့်သည် များကို ဓနဉ္စယသူဌေးကြီးက လူတိုင်း အတွက် လိုအပ်မည့် အရာမှန်သမျှတို့ ဖြင့် ပြည့်စုံစေခဲ့သည် ။ တကယ် တော့ ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ဗိုလ်ပါ၊ သူဌေး၊ လူယုံ၊ အမှုထမ်း စသည် ဖြင့် အ လွှာအဆင့် အမျိုးမျိုးပါဝင်နေသော ဧည့်သည် အုပ်စုကြီးကို သူလိုရာ လို ရာအတိုင်း ဧည့်ဝတ်ကျေအောင် ဧည့်ခံရသည့်အလုပ်မှာ မလွယ်လှပါ။

အဓိကဘောဂဖြစ်သော ဓနဉ္စယသူဌေးကြီးသည် စီမံခန့်ခွဲမှုပညာ၌ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သည် ဟု ဆိုရပါမည်။ သူ့အစီအမံအောက်၌ ကောသ လဘုရင်သည် လည်းကောင်း ၊ သူ၏ မှူးမတ်များ သည် လည်းကောင်း၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါများ ၊ နန်းတွင်း အမှုထမ်းများ သည် လည်းကောင်း၊ မိ ဂါရသူဌေး၏ ကိုယ်စားလှယ်များ သည် လည်းကောင်း ကိုယ်နှစ်သက် ရာ ကိုယ့်အကြိုက်ဖြင့် ရရှိပြည့်စုံခဲ့ကြ၏။ "ဓနဉ္စယသူဌေးကြီးက ငါတို့ ကိုပဲ ဂရုတစိုက် ဧည့်ခံနေပေတယ်" ဟု လူတိုင်း လူတိုင်း စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်လောက်အောင် ထိုက်တန်သော ဧည့်ဝတ်စောင်မှု ပြုခဲ့လေသည် ။

ထိုကျေးဇူးက ဝိသာခါ သာဝတ္ထိရောက်သည့်နေ့မှာ ပင် အစွမ်းပြခဲ့၏ ။ သာဝတ္ထိသားတို့ က "ငါတို့ သာကေတ ရောက်ခဲ့စဉ် ငါတို့ ကို လိုလေ သေးမရှိ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ပေတယ်။ ဒါကြောင့် ဝိသာခါ ငါတို့ ဆီရော

က်လာတဲ့ နေ့မှာ ပဲ ငါတို့ အနေနဲ့ တုံ့လှည့်ကျေးဇူးဆပ်ကြရမယ်" ဟု ခံယူကာ မိမိတို့ စွမ်းအားအလျောက် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ဝိသာခါထံ ပို့ပေးကြတော့သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သာဝတ္ထိမြို့သို့ဝင်သည့် ပထမဆုံးနေ့မှာ ပင် ဝိသာခါသည် များစွာသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ ကို ရရှိခဲ့လေသည်။ ။

ထိုလက်ဆောင် ပဏ္ဏာများကို ဝိသာခါ မည်သို့ အသုံးပြုပါသနည်း။

ဝိသာခါ အရည်အချင်း စပြုပြီဟု ဆိုနိုင်၏။ ။ ထိုလက်ဆောင်ပဏ္ဏာများကို ဝိသာခါ မသုံးပါ။ ရောက်လာသမျှသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းတိုင်းကို ထိုနေ့မှ ပင် သာဝတ္ထိမြို့သူ မြို့သားတို့ အား သင့်ရာ သင့်ရာ ခွဲဝေပေး လိုက်လေသည်။ ။ သူပေးသော လက်ဆောင်ကို သူ့ထံ ပြန်ပို့ခြင်းမဟုတ်ပါ။ ထို့သို့ လုပ်လျှင် ဝိသာခါ ရိုင်းရာကျပါလိမ့်မည်။ တစ်ဦးထံမှ ပစ္စည်းကို အခြားတစ်ဦးထံ ၊ ဤသူ့ထံမှ လက်ဆောင်ကို ထိုသူ့ထံ၊ သူ့အဆင့် အလွှာအလိုက်၊ လိုအပ်ရာ၊ ထိုက်တန်ရာ၊ သင့်လျော်ရာ ပြန်လည်ဖြန့်ဝေပေးပို့ခြင်း ဖြစ်၏။ အလွန်စေ့စပ်လှပသော အကွက်ဖြစ်သည် ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ။ သာဝတ္ထိသူ၊ သာဝတ္ထိသားများ ရလိုက်ကြသည့် လက်ဆောင်များမှာ စင်စစ် သူတို့ အချင်းချင်း၏ ပစ္စည်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဝိသာခါက သာဓကတမှ သယ်ဆောင်လာသည် မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ဝိသာခါ "ခွဲတမ်းချပုံ" ကောင်းလှသဖြင့် လက်ဆောင်ရသူများ ကျေနပ်ကြသည်။ ။ ဤသို့လျှင် ဝိသာခါသည် သာဝတ္ထိသို့ စရောက်သည့်နေ့မှာ ပင် ဒါနသင်္ဂဟအမှုဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သားလူထုတို့ ၏ စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးမိသွားသည်။ ။ ဤသည် မှာ ပထမ ထူးခြားချက်။

ဒုတိယ ထူးခြားချက်က ဝိသာခါသည် "မိန်းမသား" ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်ပင် ထိုအမှုကို ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သည် ဟု ဆိုရမည်။

င်သည် ။ သာဝတ္ထိသို့ စရောက်သည့် ပထမဆုံးနေ့၏ ညဉ့်ဦးယံလွန်စ အချိန် ဖြစ်၏။ မိဂါရသူဌေးအိမ်သို့ ဝိသာခါ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ထုံးစံအရဆိုလျှင် ဝိသာခါသည် ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ပုဏ္ဏဝမုန၏ ဖခင်က သာမန်သူဌေးဖြစ်ခြင်းမှာ သတ်သတ်။ မိန်းမသားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ထိုအချိန်ဝယ် ဝိသာခါသည် ပုဏ္ဏဝမုန၏ မယားဖြစ်နေပြီ။ လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီးပြီ။ သို့သော် ဝိသာခါသည် ခင်ပွန်းထံ အဦးအလျင် မသွားခဲ့ပါ။ မသွားခဲ့သည် ကလည်း မာနကြောင့် မဟုတ်ပါ။

ထိုညဉ့် မိဂါရသူဌေးအိမ်မှ အာဇာနည်မြည်းမတစ်ကောင်မှာ ကိုယ်ဝန်အချိန်စေ့၍ သားဖွားခြင်းကိစ္စ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ကျမ်းစာအုပ်များ တွင် ဤအကွက်ကို အထူးတလည် အသေးစိတ်ဖော်ပြမထားသော်လည်း မြည်းမ သားဖွားမည့်ကိစ္စမှာ အခက်အခဲရှိဟန် တူပါသည် ။ ထို့အပြင် အာဇာနည်မြည်းမ ဖြစ်သည် (ရိုးရိုးသာမန်မြည်းမတစ်ကောင်ဆိုလျှင်လည်း ဝိသာခါနေမည်မဟုတ်ပါ)။ ဤတွင် ဝိသာခါ၌ မိန်းမသားစိတ်၊ စာနာထောက်ထားစိတ် ကိန်းအောင်းလာခဲ့ပေမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် မေတ္တာနှင့် ကရုဏာဓာတ်ခံကောင်းသော သူတို့ ၏ "သူနာပြုစိတ်ဓာတ်"ဝိသာခါတွင် ရှိသည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည် ။ ဝိသာခါသည် အစေခံကျွန်မများအား ဆီမီးတိုင် ကိုင်စေ၍ မြည်းမထံ သွားခဲ့သည် ။ မြည်းမ သားဖွားသောကိစ္စကို ကြီးကြပ် ဖွားမြင်ပေးခဲ့သည် ။ ထို့နောက် ရေနွေးဖြင့် ရေချိုးပေးခြင်း၊ အညစ်အကြေးသုတ်သင်ခြင်း၊ ဆီလိမ်းကျံပေးခြင်း စသည့် ပြုဖွယ်ကိစ္စများကို ကျွန်မများအား ပြုလုပ်စေပြီး "မိခင်ရော ကလေးပါ" ကျန်းမာဘေးကင်းရှိမှ ဝိသာခါ ကိုယ့်နေရာကိုယ်သွားခဲ့လေသည် ။ ဤအချက်သည် နောင်တစ်ချိန်တွင် ဝိသာခါအတွက် ကောင်းကောင်း အထောက်အပံ့ရစေခဲ့ပေသည် ။ မြည်းမတစ်ကောင် သားဖွားဖို့ ကိစ္စ ဝိသာခါ သွားရောက်လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည့် ဤဇာတ်ကွ

က်မှာ ဖြစ်ပေါ်သည့်အခိုက်၌ အရေးမကြီးဟု ထင်ရသော်လည်း ဆိုင်ရာ ဇာတ်ကွက်ရောက်ချိန်တွင် ကား အလွန်အရေးကြီး၍ လှပသော အရာ တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ။

ယောက္ခမနှင့် ချွေးမ အကြားမှ ဝိရောဓိနိဒါန်း

ဝိသာခါ သာဝတ္ထိသို့ရောက်ခဲ့ပြီး မိဂါရသူဌေး ဦးစီးကျင်းပသည့် မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကာလ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌ ကား ဇာတ်လမ်းသည် အထွတ်အထိပ်သို့ တက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ခုနစ်ရက်တိုင် ကျင်းပသော မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကြီး မည်မျှစည်ကားကြီးကျယ်လိမ့်မည်ကို ခန့်မှန်းကြည့်လို့ ရပါသည်။ ။

ခုနစ်ရက်မြောက်သည့်နေ့မှာ တော့ မိဂါရသူဌေး၏ အထူးဧည့်သည်တော်များ ရောက်လာကြသည်။ ။ ထိုသူတို့ ကား မိဂါရသူဌေး ဆည်းကပ်သော တက္ကတွန်းများ ဖြစ်၏။

(တက္ကဒွန်းဟု လည်း ရေးသည်။ ။ တက္က + ဒွန္န။ တက္က = ကြံဆခြင်း၊ ဒွန္န = နှစ်မျိုး၊ နှစ်ခွ။ တက္ကဒွန်း = အမှားကို အမှန်ဟု ကြံဆ၊ အမှန်ကို အမှားဟု ကြံဆ၊ နှစ်ဌာန နှစ်ခု အကြံလွဲသူ၊ အယူမှားသူ)

စင်စစ်မူ သာဝတ္ထိမြို့ဦး ဇေတဝန်ဝိဟာရတွင် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးနေတော်မူလျက် ရှိသည်။ ။ မိဂါရသူဌေးသည် ရတနာသုံးပါး၌ ယုံကြည်သက်ဝင် ဆည်းကပ်သူ မဟုတ်။ မှားသော အယူရှိသည့်သူ ဖြစ်သဖြင့် မင်္ဂလာပွဲ၏ သတ္တမနေ့တွင် မိဂါရသူဌေး၏ ဆရာများ အဖြစ် တက္ကတွန်းတို့ သည် တိုက်အိမ်လုံးပြည့် နေရာယူကြသော စားကြသော ကံကြ အပူဇော်ခံကြ ရှိနေကြသည်။ ။

သူ့ဆရာတွေကို လုပ်ကျွေးပူဇော်ပြီး သူဌေးက ချွေးမ ဝိသာခါအား " ရဟန္တာများကို လာဖူးဖို့ သမီးကို ခေါ်လိုက်စမ်း" ဟု ခိုင်းလိုက်၏။ သောတာပန်ဖြစ်သော ဝိသာခါမှ ရဟန္တာဟူသော စကားကို ကြားလိုက်ရုံမျှဖြင့်ပင် ကုသိုလ်စိတ်တို့ ဖြင့် တဖွားဖွား ပီတိဝမ်းမြောက်ခြင်းကြီးစွာ ထွက်လာခဲ့သည် ။

ဝိသာခါ တွေ့လိုက်ရသည် ကား မျှော်လင့်ထားသလို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ မဟုတ်။ သင်တိုင်းအဝတ် ကပိုကရို၊ အချို့ အဝတ်မဲ့၊ အသွင်အပြင်၊ အပြုအမူ ၊ အပြောအဆိုအားလုံး မဖွယ်မရာ ရှိနေကြသည့် တက္ကတွန်းများ ဖြစ်၏။ ဝိသာခါ၏ ရှေးဦးဖြစ်ပေါ်နှင့်သော ကြည်နူးစိတ်များ သည် ဖရိုဖရဲပျက်စီးသွားသည် ။ အတင့်အတယ် သပ္ပာယ်စွာ စံနေတော်မူကြသည့် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်များ အစား ဟီရိဩတ္တပ္ပပင် ကင်းမဲ့နေသည့် တက္ကတွန်းများကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဝိသာခါ စိတ်အပျက်ကြီး ပျက်သွားရာမှ စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းသို့ ကူးပြောင်းကာ " ထို့"လျက် မိမိအခန်းဆီ မိမိပြန်ဝင်ခဲ့သည် ။

တက္ကတွန်းတို့ ကလည်း မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကြသည် ။ သူဌေးကြီး၏ ချွေးမထံမှ ရိုသေပူဇော်မှုကို မျှော်လင့်နေခဲ့ကြရာတွင် "ထို့" ကိုသာ ရလိုက်ကြသဖြင့် မိဂါရသူဌေးကိုပင် ဖိ၍ "မဲ" ကြတော့သည် ။

"သူဌေး၊ သင့်သားအတွက် ချွေးမ ဒီလောက်ရှားသလား၊ ရဟန်း ဂေါတမရဲ့ တပည့်မ၊ ကျက်သရေ ယုတ်မကိုမှ ရွေးခဲ့သလား၊ ဒီအယုတ်တမာမ၊ နားရွက်မည်းမ (ကာဠုကဏ္ဍီ)ကို မင်္ဂလာအိမ်ဂေဟာထဲကို သွင်းထားသလား၊ နှင်ထုတ်ပစ်"

မိရဂါသူဌေးသည် တက္ကတွန်းများကို အရိယာဟု ယုံမှတ်မှားကာ ဆ

ညင်းကပ်သူဖြစ်သော်လည်း ဆရာတက္ကတွန်းများ ၏ ထားရာနေ၊ စေရာသွား၊ ခိုင်းရာလုပ် အဆင့်အထိတော့ သူ့ကိုယ်သူ အောက်ချမထားပါ။ ပြီးတော့ သူသည် သူဌေးတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ ထို့ထက်မူ စဉ်းစားဉာဏ် ရှိသူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်၏။ ထို့ထက်မူ ချွေးမဘက်မှ ဓနုဇ္ဈယအမျိုးဂုဏ် က သူထက်ပို၍ ကြီးကျယ်သည် ကို သဘောပေါက်ထားသူလည်း ဖြစ်၏ ။ ထို့ကြောင့် တက္ကတွန်းတို့ တောင်းဆိုသလို ဝိသာခါကို နှင်မထုတ်ဘဲ ချွေးသိပ်စကားဖြင့် တက္ကတွန်းတို့ အား နှစ်သိမ့်ထား လိုက်လေ၏။

"ဆရာတို့ ဒီမိန်းကလေးဟာ ငယ်သူဖြစ်ပါတယ်၊ ငယ်သူတို့ သဘာဝမှာ သိလျက်ဖြစ်စေ၊ မသိဘဲဖြစ်စေ၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြုတတ်၊ ပြောတတ်ကြပါတယ်၊ ကျွန်ုပ် တော်သလို ကြည့်ဆုံးမပါမယ်"

သူ့ဆရာ တက္ကတွန်းတွေကို "ထီ"ခဲသည့် အပြစ်အတွက် မိဂါရသူဌေးသည် ဝိသာခါအား မည်သို့ဆုံးမပါသလဲ။ ဆုံးမခန်းသို့ မရောက်လိုက်ပါ။ အခြေအနေက တစ်မျိုးတစ်ဖုံ လှည့်၍ အခြားတစ်ဖက်မှ ပေါ်ပေါက်လာသည် ။

ချွေးမလိမ္မာ ဝိသာခါအနေဖြင့်ကား သူ့ယောက္ခမသူဌေးကြီး အယူလွဲ၍ တက္ကတွန်းများ တပည့် ဖြစ်နေခြင်းက တခြား၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ရတနာသုံးပါး၌ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်သော သောတာပန်အရိယာဖြစ်သည် က တခြား ဟု ခံယူသည် ။ ချွေးမကောင်းတစ်ယောက်၏ ဝတ် မပျက်စေရ။ ထို့ကြောင့် မိဂါရသူဌေးအား မြတ်သော နေရာမှာ ထိုင်စေပြီး နို့ဃနာကို ရွှေခွက်တွင် ထည့်၍ တရိတသေ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။ သူဌေးကြီး နို့ဃနာကို မြိန်ရှက်စွာ စားနေစဉ်မှာ ပင် မထေရ်တစ်ပါး ဆွမ်းခံကြွလာသည် ။ ဝိသာခါက မထေရ်ကိုမြင်ပြီး"မထေရ်မြတ်တစ်ပါး ဆွမ်းခံကြွလာပါသည် "ဟု မပြောတော့ဘဲ ယောက္ခမကြီးကိုယ်တိုင်ပင်

မြင်ပါစေဟူ၍ မြင်သာအောင် ဖယ်ရှားပေးသည် ။ မထေရ်ကို သူဌေးကြီး မြင်သည် ။ သို့သော် တက္ကတွန်းတပည့်ဖြစ်သူသည် ရဟန်းကို ဆွမ်းလောင်းဖို့ ဝေးစွာ မြင်ပါလျက် မမြင်ယောင်ပြုကာ မျက်နှာအောက်ချ၍ နို့ဃနာ စားမြဲစားနေလေသည် ။ ဝိသာခါ သိလိုက်ပါပြီ။ ယောက္ခမကြီးမှာ ရဟန်းကိုပင် မမြင်ဟန်ပြုလောက်အောင် မိုက်မဲနေပြီ ။ ထို့ကြောင့် ရဟန်းရှေ့သို့သွားကာ ရှိခိုး၍ (ယောက္ခမကြီး ကြားလောက်အောင်) လျှောက်ထားလိုက်၏။

"ကန်တော့ဆွမ်းပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်မရဲ့ ယောက္ခမကြီးဟာ အဟောင်းအမြင်းများကိုသာ စားသုံးနေတာပါ ဘုရား"

ကန်တော့ဆွမ်းကိုရပြီးတော့ ရဟန်းကြွတော်မူသည် ။ မိဂါရသူဌေးကား ယမ်းပုံမီးကျ ဒေါသပေါက်ကွဲလေပြီ။ တက္ကတွန်းတို့ ပြောစဉ်က သည်းခံမျိုသိပ်နိုင်စွမ်း ရှိခဲ့သေးသည် ။ ယခုကား စားလက်စ နို့ဃနာရွှေခွက်ကို ဘေးသို့ပစ်ချလိုက်သည် ။ ထို့နောက်

"ဒီခွက်ကို တော်ရာယူသွားကြစမ်း၊ ဝိသာခါကိုလည်း နှင်ထုတ်၊ ဆွဲထုတ်ပစ်ကြစမ်း၊ သူဟာ အယုတ်တမာမဆိုတာ သူ့ဘာသာသူ ထင်ရှားစွာ ပြလိုက်ပြီ၊ မင်္ဂလာအိမ်မှာ မင်္ဂလာနို့ဃနာကို ငါစားနေတယ်၊ ဘယ်လောက်မိုက်ရိုင်းသလဲ၊ ငါ့ကို မစင်စားနေတယ်လို့ ပြောတယ်၊ အခုဆွဲထုတ် အခုနှင်ချ"

ဝိသာခါ ပြောသော "အဟောင်း အမြင်း" ဆိုသည် မှာ "အညစ်အကြေး၊ အစာဟောင်း၊ မစင်" ဟူ၍ သူဌေးကြီး သဘောပေါက်လေသည် ။

ဝိသာခါကို ဆွဲငင်နှင်ချမည့်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှမရှိပါ။ စံအိမ်တော်တစ်ခုလုံးရှိ အမှုလုပ်များ ၊ အစေခံများအားလုံးသည် ဝိသာခါ ပေး

ကမ်းကျွန်းမွေးထားသော ကျေးဇူးနှင့် မကင်းသူချည်းသာ ဖြစ်၏။ ကိုယ် ထိလက်ရောက် ဆွဲကိုင်ဖို့ ဝေးစွာ၊ နှုတ်ဖြင့်ပင် ပြောရဲဆိုရဲသူ မရှိ။

မိဂါရသူဌေးကြီးကမူ သူ့အမိန့်ကို တစ်ယောက်မှ နားမထောင်သဖြင့် ပို၍ သာ ဒေါသပေါက်ကွဲလာတော့သည် ။ ထိုစဉ်မှာ ပင် သူ့ကိုပြန်ပြောမည့်သူတစ်ယောက် ပေါ်လာသည် ။ ဝိသာခါကိုယ်တိုင်ပဲ ဖြစ်ပါသည် ။ ပဋိပက္ခ၊ ကဏ္ဍကောစပြန်ရန်တွေ့ခြင်း မဟုတ်၊ အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် တင်ပြခြင်းဖြစ်သည် ။

"ဖခင်ရဲ့ စကားဟာ တရားမဝင်ပါ။ ဒီစကားမျှနဲ့ ကျွန်မတို့ ဒီအိမ်က ထွက်ခွာမသွားနိုင်ပါဘူး။ ဖခင်တို့ ကျွန်မကို ဆောင်ယူခဲ့တာဟာ ရေဆိပ်ကနေ ရေအိုးရွက်တဲ့ သမီးကောင်းတို့ မည်သည် ဒီလို အကြောင်းမျိုးနဲ့ အိမ်က ထွက်သွားရိုး မရှိပါဘူး။ ကျွန်မရဲ့ ဖခင်ကြီးက ဘယ်လိုစီစဉ်ခဲ့သလဲဆိုတာ ပြန်စဉ်းစားပါ။ ဟောဒီ သာဝတ္ထိကို ထွက်မယ့်နေ့မှာ ပဲ ပညာရှိ သူကြွယ်လူကြီး ရှစ်ဦးကိုခေါ်ပြီး သူတို့ လက်ထဲ ကျွန်မကို အပ်နှံခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ "ကျုပ်သမီးကို အကြောင်းပြု၍ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် သူကြွယ်လူကြီး ရှစ်ဦးအဖွဲ့က စုံစမ်းစစ်ဆေး အရေးယူဖြေရှင်းပေးကြရမယ်" လို့ အသေအချာ မှာ လိုက်တာကိုလည်း အားလုံးအသိ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူကြွယ်လူကြီး ရှစ်ဦးအဖွဲ့ကသာ ကျွန်မမှာ အပြစ်ရှိမရှိ စုံစမ်းစစ်ဆေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်"

ဝိသာခါ၏ စကားကို မိဂါရသူဌေးကြီး မငြင်းနိုင်ချေ။

အိမ်တွင်း စစ်ဆေးကြားနာပွဲ

တရားခွင်မဟုတ်သော တရားခွင်သဘောမျိုး စုံစမ်းစစ်ဆေး ကြားနာမှုတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည် ။ မိသားစုတွင်း၊ အိမ်တွင်း စုံစမ်း

စစ်ဆေးမှု ဆိုနိုင်သည်။ ။ အမှုဖွင့်တိုင်ကြားသူက ယောက္ခမ ဖြစ်သူမိဂါရ သူဌေး။

အတိုင်ကြားခံရပြီး အစစ်ဆေးခံရမည့်သူက ချွေးမဖြစ်သူ ဝိသာခါ။

ကြားနာစုံစမ်း စစ်ဆေးကာ လိုအပ်သလို အရေးယူမည့်သူက သူကြွယ်လူကြီး ရှစ်ဦးအဖွဲ့။

စွဲချက်များ

မိဂါရသူဌေး - ဝိသာခါဟာ စံအိမ်ကို ရောက်လို့ ခုနစ်ရက်တင်းတင်း မပြည့်သေးပါ။ အဲဒီလောက် အချိန်ကာလမှာ ပဲ ဒီမင်္ဂလာစံအိမ်ရဲ့ အကြီးအမှူး အရှင်သခင်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်ုပ်ကို "မစင်စား"လို့ ဆိုပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - သူဌေးကြီး တိုင်ကြားစွပ်စွဲတဲ့ အတိုင်း ဝိသာခါပြောဆို သလား။

ဝိသာခါ - ချွေးမတစ်ယောက်အနေနဲ့ ယောက္ခမကြီးကို "မစင်စား" လို့ မပြောဆိုမိပါ။

မိဂါရသူဌေး - တပည့်တော်မရဲ့ ယောက္ခမကြီးဟာ အဟောင်းအမြင်းများကိုသာ စားနေတာပါလို့ သူ ပြောခဲ့ပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - အဟောင်းအမြင်းများကိုသာ စားနေတာပါလို့ သင်ပြော ခဲ့သလား ဝိသာခါ။

ဝိသာခါ - ပိဏ္ဏပါတ်စုတင်ဆောင် မထေရ်မြတ်တစ်ပါးဟာ ဒီအိမ်တံခါးဝမှာ ဆွမ်းခံရပ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်က သူဌေးကြီးဟာ နို့ဃနာကို ရွှေခွက်နဲ့ စားနေပါတယ်။ သူဌေးကြီးဟာ ဆွမ်းခံကြွရပ်တဲ့ မထေရ်ကိုမြင်

ပါလျက် မမြင်ဟန်ပြု၊ စိတ်မှာ မထား၊ အရေးတယူ မပြု ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မကပဲ မထေရ်ထံ သွားရောက်ပြီး "ကန်တော့ဆွမ်းပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်မရဲ့ ယောက္ခမကြီးဟာ အဟောင်းအမြင်းများကိုသာ စားသုံးနေတာပါ ဘုရား"လို့ ရှိခိုးလျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ မထေရ်မြတ်ကြွသွားပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - အဲဒီအတိုင်း အမှန်ပဲလား သူဌေးကြီး။

မိဂါရသူဌေး - အတိအကျ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်ကို အဟောင်းအမြင်း စားသူလို့ ပြောတာဟာ အစာဟောင်း၊ အညစ်အကြေး ၊ မစင်စားသူလို့ ပြောတာပါပဲ။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - ဝိသာခါ၊ ထပ်မေးပါမယ်။ မစင်စားလို့ သင်ပြောခဲ့သလား၊ အဟောင်းအမြင်းစားလို့ သင်ပြောခဲ့သလား။

ဝိသာခါ - အဟောင်းအမြင်းစားလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ မစင်စားလို့ မပြောခဲ့ပါ။

မိဂါရသူဌေး - အဟောင်းအမြင်းဆိုတာ မစင်လို့ ဆိုလိုတာပဲ မဟုတ်လား။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်မေးပါ့မယ် သူဌေးကြီး။ သင့်အနေနဲ့ ဆိတ်ဆိတ် နေစေချင်ပါတယ်။ ဝိသာခါ ဆက်ပြောပါ၊ ဘာကြောင့် အဟောင်းအမြင်းစားလို့ သင်ပြောသလဲ။

ဝိသာခါ - ကျွန်မရဲ့ ယောက္ခမကြီးဟာ ပိဏ္ဏပါတ်စူတင်ဆောင် မထေရ်မြတ် ဆွမ်းခံကြွရပ်တာကိုပင် မမြင်ဟန်ပြုခြင်းဆိုတဲ့ အပြုအမူအပေါ်ထောက်ပြီး သူဌေးကြီးဟာ ယခုဘဝ ဤကိုယ်အဖြစ်နဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အဟောင်းများ ရဲ့ အကျိုးကိုသာ ခံစားနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကို အစွဲပြုပြီး အဟောင်းအမြင်း စားလို့ ကျွန်မ ဆိုခဲ့ပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - သူဌေးမင်း၊ အဟောင်းအမြင်းစားဆိုတဲ့ စကားလုံးရဲ့ သဘောအနက်ကို ဝိသာခါ ရှင်းပြခဲ့ပြီ။ ဒါကြောင့် ဒီကိစ္စမှာ ဝိသာခါဟာ အကြောင်းဟုတ်သည် ကိုသာ ပြောဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဝိသာခါမှာ အပြစ်မရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် သူဌေးမင်း အမျက်မထွက်သင့်ဘူး။

မိဂါရ သူဌေး - (ဪ...အဟောင်းအမြင်းစား ဆိုတာ ဒါကိုး၊ မစင်စားလို့ ငါယူဆခဲ့တာ မှားပြီပေါ့ ၊ ရှိစေဦး) ကောင်းပါပြီလေ၊ ဒီပြောဆိုချက်အရ အပြစ်မရှိဘူးပဲ ထားလိုက်ပါ။ နောက်တစ်ခုကကော ဘယ်လိုသဘောပါလဲ။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - နောက်တစ်ခုတဲ့ လား သူဌေးမင်း။ စွဲချက်နောက်တစ်ခု ထပ်တင်ဖို့ ရှိပါသလား။

မိဂါရသူဌေး -ရှိပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့- ရှိရင် တင်ပါ သူဌေးမင်း။

မိဂါရသူဌေး - ဝိသာခါဟာ ဒီအိမ်ကို စရောက်တဲ့ နေ့မှာ ပဲ ကျွန်ုပ်ရဲ့ သား၊ သူ့ရဲ့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူအပေါ် ရှိတယ်လို့ ပင် အမှတ်မထား။ သူ့ သဘောနဲ့ သူ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - ဝိသာခါ ဒီအတိုင်းမှန်ပါသလား။

ဝိသာခါ - စွဲချက်မှာ ပါသလို မိမိသဘောနဲ့ မိမိ အရပ်တစ်ပါးသို့ သွားရောက်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဟောဒီစံအိမ်မှာ ပဲ ကျွန်မ ရှိနေပါတယ်။

မိဂါရသူဌေး - ဝိသာခါဟာ ညဉ့်ဦးယံကာလ အတော်ကြီးကိုလွန်မှ သူ့အခန်းသူပြန်လာပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - ဒီအတိုင်း မှန်သလား ဝိသာခါ။

ဝိသာခါ - မှန်ပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - ဒါဆိုရင် ညဉ့်ဦးယံ လွန်ခါစအချိန်မှာ ဘယ်ကိုသွားခဲ့သလဲ။

ဝိသာခါ - အဲဒီညဉ့်၊ အဲဒီအချိန်မှာ ပဲ ဟောဒီစံအိမ်ရဲ့ မြင်းစောင်းမှာ အာဇာနည်မြည်းမ သွားဖွားခြင်းကိစ္စ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ သားဖွားခြင်းကိစ္စ ခက်ခဲနေခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို ကျွန်မ လျစ်လျူရှုမနေနိုင်ပါ။ ဒါကြောင့် ဆီမီးတိုင်များကိုင်ပြီး အစေခံမများ နဲ့ အတူ မြည်းမ သားဖွားခြင်းကိစ္စ လွယ်ကူချမ်းသာစေရအောင် ကျွန်မ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။

ရှစ်ဦးအဖွဲ့ - သူဌေးမင်း ၊ ဝိသာခါဟာ သူဌေးမင်းအိမ်က အစေခံမိန်းမများ ပင် မပြုလုပ်နိုင်တဲ့ အမှုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီလို ဆောင်ရွက်ခြင်းကို သူဌေးမင်းအနေနဲ့ အပြစ်လို့ မယူသင့်တဲ့ အပြင် ကျေးဇူးပြုခြင်းလို့ ပင် ယူသင့်တယ်မဟုတ်ပါလား။

မိဂါရသူဌေးကြီး၏ ဒုတိယစွဲချက်သည် လည်း ပျက်ပြယ်သွားခဲ့ပြီ။

တင်ခဲ့သော စွဲချက်နှစ်ခုစလုံး၌ ဝိသာခါဘက်မှ လုံးလုံးလျားလျား သန့်ရှင်းကင်းစင်၍ မိမိဘက်မှ မှားယွင်းလွဲချော်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း မိဂါရသူဌေး သဘောပေါက်လိုက်သည် ။ ဤနှစ်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ စောဒကတက်ရန် ၊ အယူခံဝင်ရန် မရှိတော့။

ထိုအချိန်ဝယ် ဝိသာခါသည် လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်လူကြီးရှစ်ဦးအဖွဲ့သည် လည်းကောင်း၊ ပေါ့ပါးသက်သာစွာပင် ရှိနေကြ၏။ လေးလံတင်းကျပ်နေသူမှာ မိမိ။ အရှုံးကို မလွဲမရှောင်သာ လက်ခံလိုက်ရသော်လည်း အလျော့မပေးချင်သေးပါ။

ဝိသာခါနှင့် ပတ်သက်၍ မပြေမလည် ရှိနေသေးသည် ကို မိမိဘာသာမိမိ သိသည် ။ ဘာတွေလဲ။ ထိုအရာများကို မိဂါရသူဌေးတွေ့လိုက်ပြီ။ ရှုံးနိမ့်သူ၏ မဲ ခြင်းမျိုးကား မဟုတ်။ အကယ်ပင် မကျေနပ်နိုင်သော အချက်များ ဖြစ်လေသည် ။ ထိုအချက်များကို မိမိစိတ်ထဲ၌ တန်းစီ၍ စဉ်လိုက်၏။ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်လာသည် ။ စုစုပေါင်း ဆယ်ခု။ သူဌေးကြီး အေးဆေးစွာ ဆို၏။

"အထူး တင်ပြစရာများ ရှိပါသေးတယ် လူကြီးမင်းတို့ "

နောက်ထပ် စွဲချက်များ

မိဂါရသူဌေးကြီး၏ တင်ပြချက်ဆိုသည် မှာ လည်း ချွေးမဖြစ်သူအပေါ် ထပ်မံ၍ စွဲသော နောက်ထပ်စွဲချက်များ ပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် ပြီးခဲ့သော စွဲချက်များကဲ့သို့ စွပ်စွဲပြစ်တင်ခြင်းမျိုးတော့ မဟုတ်။ မိဂါရသူဌေးကြီးအနေဖြင့် မိမိနားမလည်နိုင်သော (မိမိနားလည်ထားသည့်အတိုင်း ဘဝင်မကျနိုင်သော) အချက်များကို "တင်"ခြင်းဖြစ်သည် ဟုဆိုနိုင်၏။ တစ်နည်းဆိုလျှင် ချွေးမဝိသာခါအား "ထုချေလွှာ "တင်ခိုင်းသော သဘောမျိုး။

မဟာလတဝတ်စုံ အပြီးသတ်သည့်နေ့၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၊ ဝိသာခါကို သားရှင်လက်ထဲ ထည့်လိုက်သည့်နေ့က ဓနဉ္စယ သူဌေးကြီးသည် သမီးဝိသာခါအား ဩဝါဒဆယ်ချက် ပေးခဲ့သည် ။ ထိုဩဝါဒ စကားများကို တစ်ဖက်တိုက်ခန်းတွင် ရှိနေခဲ့သော မိဂါရသူဌေး ကြားခဲ့သည် ။ ထိုစဉ်ကတည်းက သူ့စိတ်ထဲ တန့်န့်ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေခဲ့ပါလိမ့်မည်။ ဩဝါဒ ဆယ်ချက်၏ သဘောအသွားအလာကို သူဌေးကြီးက သူ့သဘောနှင့်သူ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပြီး ဘဝင်မကျနိုင် ဖြစ်နေခဲ့၏။ ယခုတော့ တ

စံလက်စတည်းပင် ဒါကို သူဖွင့်ချလိုက်တော့သည်။ ။

"မနဉ္စယ သူဌေးကြီးက သူ့သမီးကို ဆုံးမစကားပြောလိုက်တာတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ အမှတ်တစ်က အိမ်တွင်းက မီးကို အပြင်သို့မထုတ် ဆောင်ရတဲ့ ။ ဒါ ဘာသဘောလဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ မှာ ဝဲယာအိမ်နီးနားချင်းများ ထံ မီးကိုမျှ မပေးဘဲ ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်မလဲ"

သူဌေးအိမ်ဆိုတော့ ရေမီးပြည့်စုံသည် ။ အိမ်နီးချင်းများက ချက်ပြုတ်ဖို့ ၊ ထွန်းညှိဖို့ မီးလိုလျှင် သူဌေးအိမ်လာတောင်းကြတာမျိုး ရှိပါလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူဌေးအိမ်က မီးစာဖြစ်စေ၊ ဆီဖြစ်စေ (ယုတ်စွအဆုံး မီးကျီခဲဖြစ်စေ) မျှပေးရတာမျိုး ရှိပါလိမ့်မည်။ အိမ်တွင်းက မီး အပြင်သို့ မထုတ်ရဟူသည် မှာ အိမ်နီးနားချင်းများ နှင့် အဆက်အဆံမပြုရ၊ အပေးအကမ်း မလုပ်ရဟု မိဂါရသူဌေးကြီးက အဓိပ္ပာယ်ကောက်လေသည် ။ မိဂါရသူဌေးကြီးကို အပြစ်ဆိုဖွယ် မရှိပါ။

သူ၏ အသိဉာဏ်သည် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိသာ ကျက်စားပုံနဲ့ သည် ။ ထိုပမာဏထက် ပိုလွန်၍ မသွား။ "အဟောင်းအမြင်းစားခြင်း" ဆိုတာကိုပဲ သူက "မစင်စား"ဟု အဓိပ္ပာယ် ကောက်ခဲ့သည် မဟုတ်လား ။ သူက ပို၍ ကြွယ်ဝအောင် ချဲ့ထွင်ခြင်းကိုသာ တတ်ကျွမ်းနားလည်သူ ဖြစ်ပေမည်။ ဥစ္စာပစ္စည်း ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုနှင့် အသိဉာဏ်ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုသို့သည် ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ ပိုင်းခြားဝေဖန်ဉာဏ်အရာတို့ ၌ ဆင်းရဲကြသူများ ဖြစ်ပေသည် ။ ထို့ကြောင့် မိဂါရသူဌေးကြီးကို အပြစ်တင်ရန် မရှိပါ။ သူ့စရိုက်၊ သူ့လက္ခဏာအတိုင်း သူတင်ပြခြင်း ဖြစ်လေသည် ။

လူကြီးများ အဖွဲ့က မိဂါရသူဌေးကြီး၏ စွဲချက်ကို ကြားနာကာ ယခင်ကဲ့သို့ပင် ဝိသာခါအား မေးကြရပြန်၏။

"သမီးရဲ့ ဖခင် နေဉ္ဇယသူဌေးကြီးက အဲဒီလို မှာ ကြားလိုက်တာ မှန်သလား"

ဝိသာခါ ဖြေသည်။ ။

"မှန်ပါတယ်။ အဲဒီစကားလုံးအတိုင်း အတိအကျပါ။ သို့ပေမယ့် အခု ကျွန်မရဲ့ ယောက္ခမကြီး ပြောသလို ပကတိကိုစွဲပြီး ပြောတာမဟုတ်ပါ။ ဒီစကားရဲ့ တကယ့်အနက်ဟာ အိမ်အတွင်း၊ မိသားစုအတွင်း ၊ သူတို့ ရဲ့ လျှို့ဝှက်အပ်သော အကြောင်းအရာများကို ကျွန်မိန်းမ၊ ကျွန်ယောက်ျား စသူတို့ ထံ မသယ်ဆောင်ရပါ။ မပြောရပါ။ ဒီလိုပြောခဲ့ရင် ဒီစကားတွေ ဟာ တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် ကျယ်ပွား လာပြီး ခိုက်ရန်ငြင်းခုံမှု ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အတွင်းမီး ဆိုတာ ဒါကိုရည်ညွှန်းပြောတာပါ"

လူကြီးအဖွဲ့အနေဖြင့် ဘာမျှ ထပ်ချဲ့စရာ မလိုတော့သလို မိဂါရသူဌေးကြီးမှာ လည်း ထိုအနက်အဓိပ္ပာယ်အတွက် နောက်ထပ် စောဒကတက်စရာ မရှိပါ။ သို့သော် သူဌေးကြီးမှာ နောက်ထပ်အချက်အလက်များ ရှိနေသေး၏။

"ဟုတ်ပါပြီလေ၊ ဒီအမှတ်တစ် ဩဝါဒက အပြစ် မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် ရှိစေတော့။ နောက်ထပ် ရှိပါသေးတယ်။ အပြင်အပက အိမ်က မီးကို မိမိအိမ်တွင်း မသွင်းဆောင်ရဆိုတာကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်တွင်း မီးငြိမ်းနေရင် တခြားက မီးကိုမယူဘဲ ဘယ်လိုလုပ်ဖြစ်ပါ့မလဲ"

လူကြီးအဖွဲ့က ထပ်ဆင့်မေးသည်။ ။ ဝိသာခါ ဖြေသည်။ ။

"ဒါကလည်း တကယ့်မီးကိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပထမစကားနဲ့ အပြန်အလှန်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ယောက်ျား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ အလုပ်သမား၊ အခစား၊ အမှုထမ်းတို့ ပြောဆိုကြတဲ့ အပြင်စကားတွေကို အိမ်အတွင်း နေ မိသားစုဝင်များ ထံ မသယ်ဆောင် မပြောကြားရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာ

ယ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ပြောကြားသယ်ဆောင်ရင် စကားကျယ်ပွား လာပြီး ခိုက်ရန်ငြင်းခုံမှု ဖြစ်ပေါ်တတ်ပါတယ်။ အပြင်မီးဆိုတာ ဒါပါ။"

ဤမျှဆိုလျှင် မိဂါရသူဌေးကြီး၏ ယူပုံ၊ ကောက်ပုံကို မြင်သာပါပြီ။ စကားလုံးတို့ ၏ သင်္ကေတ၊ ကိုယ်စားပြု အနက်အဓိပ္ပာယ် ၊ အတွင်းသဘော စသည် တို့ ကို သူဌေးကြီး မသိ။ သူက စကားလုံးကို တိုက်ရိုက်အဖြောင့်ပဲ ကောက်ယူပေသည် ။ သူက "မီး"ကို "မီး"လို့ ပဲ နားလည်သည် ကိုး။

နောက်ထပ် ဩဝါဒများကိုလည်း ထိုနည်းအတိုင်း ဝိသာခါက ရှင်းပြသည် ။

- ပြန်ပေးသောသူတို့ အားသာ ပေးရမည်။

မိမိအိမ်မှ ငှားရမ်းသွားသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်အပ်နှံသူတို့ ကိုသာလျှင် နောက်ထပ် ငှားရမ်းပေးကမ်းရမည်။

-ပြန်မပေးသော သူတို့ ကို မပေးရ။

မိမိအိမ်မှ ငှားရမ်းသွားသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြန်လည်အပ်နှံခြင်း မပြုသူတို့ အား နောက်ထပ်တစ်ဖန် မငှားရ၊ မပေးရ။

-ပေးသော်လည်းကောင်း၊ မပေးသော်လည်းကောင်း ပေးရမည်။

ချို့တဲ့ နှမ်းပါးသော ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများ မိမိတို့ ထံလာရောက်ကြလျှင်မူ သူတို့ က ပြန်၍ ပေး(ဆပ်)စွမ်းနိုင်ကြသည် ဖြစ်

စေ၊ မစွမ်းနိုင်ကြသည် ဖြစ်စေ ပေးကမ်းထောက်ပံ့ရမည်။

-ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရမည်။

ယောက္ခမယောက်ျား ၊ ယောက္ခမမိန်းမတို့ ကို မြင်လျှင် မိမိက အရိုအသေပြုရမည်။ (ထိုင်နေလျှင် ထပါ။ ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာ အမူအရာ ရှိပါ)

-ချမ်းသာစွာ စားရမည်။

ယောက္ခမများ နှင့် လင်ယောက်ျားတို့ ထက် အလျင်အဦး မိမိက မစားအပ်။ သူတို့ ကို ပြုစုလုပ်ကျွေး၊ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ ပေးခြင်းရှိ မရှိ၊ လုံလောက်ခြင်းရှိ မရှိ စိစစ်ပြီးမှ မိမိက စားသုံးရမည်။

-ချမ်းသာစွာ အိပ်ရမည်။

ယောက္ခမများ နှင့် လင်ယောက်ျားတို့ ထက် အလျင်အဦး မိမိက အိပ်ရာထက် တက်ကာ မအိပ်စက်ရ။ သူတို့ အတွက် သင့်လျော်ရာ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်များကို ပြုပြီးမှ အိပ်စက်ရမည်။

-မီးကိုရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးရမည်။

ယောက္ခမများ နှင့် လင်ယောက်ျားတို့ အား မီးပုံကြီးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မြွေနဂါးမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း အောက်မေ့ကာ ရိုသေလေးခန့် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရမည်။

ဝိသာခါတို့ ခေတ်က အိမ်ရှင်မများ လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်သည့် အထက်ပါစည်းမျဉ်းများ သည် တကယ်တော့ လူမှုဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာ ဥပဒေသများ ပင် ဖြစ်၏။ မိမိအိမ်မှ ယောက္ခမအိမ်၊ အခြားပြည်(သာဝတ္ထိ)သို့ သွားရောက်အခြေချတော့မည့် ဝိသာခါအတွက် မုချအရေးကြီးသော လူမှုရေးစည်းကမ်းများ ပင် ဖြစ်လေသည် ။ ဝိသာခါက ထိုဩဝါဒများ ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြလိုက်သောအခါ သူဌေးကြီးမှာ ဘာမှ ပြန်ပြောစရာ စကားမရှိ ဖြစ်သွား၏။ သူက အပြစ်ဟု ထင်ခဲ့သမျှသည် "ဂုဏ်ကျေးဇူး"များ ဖြစ်နေသည် ။ သို့သော် မိဂါရသူဌေးကြီး မလျှော့သေးပါ။

"ရှိပါစေတော့လေ၊ အခုပြောခဲ့တဲ့ အချက် ကိုးချက်ဟာ အပြစ်မဟုတ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေ ဖြစ်တယ်လို့ ပဲ ထားပါဦး၊ နောက်ဆုံးတစ်ချက်က ဘာလဲ၊ ဓနဉ္စယသူဌေးကြီးက သူ့သမီးကို မှာ လိုက်တဲ့ ဒသမမြောက်အချက်ရှိသေးတယ်၊ အိမ်တွင်းနတ်တို့ ကို ရှိခိုးရမယ်တဲ့ ၊ ဒါက ဘာအဓိပ္ပာယ်တုံး"

သူဌေးကြီး တကယ်မသိသဖြင့် မေးခြင်းလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အိမ်တွင်းနတ်ဆိုတာကို သိချင်၍ မေးခြင်းလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အိမ်တွင်းနတ်ဆိုသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သူ့အတွေးနှင့်သူ အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုခုဖြင့် ဖွင့်ထားပြီးတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ။ ဝိသာခါကတော့ ဤနောက်ဆုံးဩဝါဒ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို အားရှိပါးရှိ ဖွင့်ဆိုလိုက်၏။

"အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကိုယ့်အိုးကိုယ်အိမ်နဲ့ တသီးတခြားနေတော့မယ့် အချိန်ကစပြီး မိမိအိမ်တံခါးဝသို့ ကြွရောက်လာကြတဲ့ ရဟန်းတော်များကို ကိုယ့်အိမ်မှာ ရှိတဲ့ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်မှ တတ်နိုင်သလောက် လှူဒါန်းပူဇော်ပြီးမှ စားသင့်သုံးသင့်တယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်"

ဩဝါဒ ဆယ်ခုစလုံးမှာ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားများ သာ ဖြစ်သည်။ ။ ဤဒသမမြောက်ဩဝါဒကား အမြင့်ဆုံးအဆင့်။ ဝိသာခါ၏ စကားဆုံးသည် နှင့် ပညာရှိသူကြွယ်ရစ်ဦးအဖွဲ့ကလည်း မှတ်ချက်ချလိုက်ကြသည်။ ။

"သူဌေးကြီး ၊ သင့်အနေနဲ့ တော့ ရဟန်းတော်များကိုမြင်ရရင် မလှူမဒါန်း၊ မပေးမကမ်း ရှိခြင်းကိုသာ နှစ်သက်တယ် ထင်ပါရဲ့။ "

ဤမှတ်ချက်စကားက ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချစကားလည်း ဖြစ်၏။ ပထမဆုံးစွဲချက် (ချေပချက်)နှင့်လည်း တစ်ပတ် ပြန်လည်ဆက်စပ်မိသွား၏။ တရားရုံးတော် လွှတ်တော်၌ အမှုစွဲဆိုတိုင်တန်းတုန်းက အဆုံးအဖြတ်ခံယူရသည့် တရားတဘောင်မျိုး ဆိုလျှင်တော့ "သူဌေးကြီး သင်အမှုရှုံးပြီ"ဟု တိုက်ရိုက်အမိန့်ချရမည့် အနေအထားမျိုးပင်။ မိဂါရသူဌေးကြီးမှာ သူတင်သော စွဲချက်အားလုံး အမှုမမြောက်တော့သည့်အတွက် ဘာမျှပြန်မပြောနိုင်တော့ဘဲ မျက်နှာအောက်ချလျက်သား ရှိတော့သည်။ ။

စွဲချက်များအားလုံးကို ချေပကျေပျက်စေပြီးနောက် ဝိသာခါဘယ်သို့ပြုမူပါသလဲ။ ယောက္ခမကြီးသည် သူ့စွဲချက်များ ပျက်ပြယ်သွားသော်လည်း တောင်းပန်ဝန်ချစကား မဆိုသေး။ "သူ မှားပါပြီ၊ သူ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ" ဟု မပြောသေး။ စင်စစ် ပျက်ပြယ်သွားသော စွဲချက်များ အတွက် စွဲဆိုသူက တောင်းပန်စကားဆိုရမည် ဖြစ်လေသည်။ ။ သို့မှ သာ အမှုသွား အမှုလာနှင့် တရားခွင်သဘောသည် ပြည်စုံပြီးမြောက်မည်ဖြစ်သည်။ ။

မိဂါရသူဌေးကြီးငြိမ်နေစဉ် ဝိသာခါက တစ်ခုခုအသင့်ပြင်ထား၏။

ထိုအချိန်မှာ ရှစ်ဦးအဖွဲ့ကလည်း နည်းလမ်းကျစွာ ဆောင်ရွက်လိုက်

၏။

"သူဌေးကြီး၊ နောက်ထပ်စွဲချက်တင်စရာ ရှိပါသေးသလား"

"မရှိတော့ပါဘူး"

"ဝိသာခါကို အပြစ်တင်စရာ ရှိပါသေးသလား"

"မရှိတော့ပါဘူး"

"အပြစ်လို့ စွဲခဲ့တာတွေဟာ အပြစ်မဟုတ်ဘဲ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေပဲဖြစ်
နေတာကိုကော သူဌေးမင်း လက်ခံပါသလား"

"လက်ခံပါတယ်"

"သူဌေးကြီး၊ အပြစ်မရှိတဲ့ ဝိသာခါကို ဘာကြောင့် အိမ်မှ နှင်ထုတ်
စေပါသလဲ"

မိဂါရသူဌေးကြီးထံမှ အဖြေထွက်မလာတော့။ မမျှော်လင့်ဘဲ
အကျဉ်းအကျပ် ကျသွားသည် ။ တရားတဘောင် သဘောအရဆိုလျှင်
အပြစ်မရှိဘဲ စွဲချက်အတင်ခံရသူဘက်မှ ပြန်၍ အသရေဖျက်မှုဖြင့် စွဲဆို
ရမည့် အကွက်ပင် ဖြစ်၏။ တရားလိုနှင့် တရားခံ နေရာအပြောင်းအလဲ
ဖြစ်သွားပြီ။

သာမန်အနေအရကြည့်ပါက ဝိသာခါက မိဂါရသူဌေးကြီးအပေါ် ပြန်
လည်၍ အပြစ်မဟုတ်သည် ကို အပြစ်ပြု၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသူကို
ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ ပြုသည့်အတွက် စွဲဆိုဖို့ ပဲ ရှိတော့သည် ။ တရားခံပြန်ဖြ
စ်သွားသူဘက်မှ ဝန်ချတောင်းပန် ရပ်သိမ်းမှာ လား။ မှားယွင်းစွဲဆိုမှုအ
တွက် တစ်စုံတစ်ခုသော လျော်ကြေးပေးဆပ်မှာ လား။ မှားယွင်းစွာစွဲဆို
ခံရသူဘက်မှ တောင်းဆိုသမျှကို လိုက်လျောမှာ လား။

အကျဉ်းအကျပ်မှ ထွက်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်သူမှာ ဝိသာခါတစ်ဦး
သာ ရှိတော့သည် ။ ရှစ်ဦးအဖွဲ့ကလည်း မတတ်နိုင်။
သူဌေးကြီးကလည်း စတင် မကမ်းလှမ်းနိုင်။ နှစ်နာသူသည် နှစ်နာကြေး
တောင်းပိုင်ခွင့်ရှိ၏။ ဝိသာခါကသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည်။

ဝိသာခါတောင်းဆိုသည့် နှစ်နာကြေး

အခက်အခဲ ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာဟူသည် မှာ တစ်စုံတစ်ဦး၏ အ
ရည်အသွေးကို စိန်ခေါ်ဆွဲထုတ်သောအရာ ဖြစ်သည် ဟု ဆိုပါသည် ။
ပြဿနာဟူသည် မှာ အခြားမဟုတ်၊ စစ်မှန်သော စွမ်းဆောင်ရည် ဘယ်
လောက်ရှိ မရှိကို စမ်းသပ်သည့် အခြေအနေ အရှုပ်အထွေးများက အခ
က်အခဲများ အဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားသော အခွင့်အလမ်းဖြစ်လေသည် ။

ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက်က အမိတဘောဂဖြစ်ခဲ့တာ အချမ်းသာကြီးချမ်း
သာသော ဝိသာခါ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်မှာ သောတာပန်ဖြစ်ခဲ့သော ဝိသာခါ၊
မဟာလတာဝတ်စုံဝတ်ကာ ယာဉ်ရထား တက်ရပ်ပြီး သာဝတ္ထိသို့ ဝင့်ဝ
င့်ကြွားကြွား ဝံ့ဝံ့စားစား ဝင်ခဲ့သော ဝိသာခါ၊ သာဝတ္ထိသို့ ရောက်သည့်
နေ့မှာ ပင် မိမိထံရောက်လာသမျှ ပဏ္ဏာလက်ဆောင်တို့ ကို ထိုက်ရာတ
န်ရာ ပြန်ဖြန့်ပေးလိုက်သည့် ဝိသာခါ။ ထို့နယ်သော ဂုဏ်ပုဒ်တို့ ဖြင့်
ခမ်းနားစွာ ငြိမ်သက်နေခဲ့သော ဝိသာခါ၏ ငယ်ဂုဏ်သည် ယခုအခါ ရိုး
ရိုးလေးပင် လှုပ်ရှားတောက်ပလာပါသည် ။ ယောက္ခမကြီး၏
စွဲချက်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ချေပသွားခဲ့ပုံမှာ လည်း ဆစ်ဆစ်ပိုင်းပိုင်း
အပြိုင်းအရိုင်း အကွက်စေ့ခဲ့ပါသည် ။ သို့သော် ဝိသာခါ၏ စွမ်းရည်
ဆောင်အမြင့်ဆုံးသို့ မရောက်သေး။ တစ်စတစ်စကား ရုပ်လုံးက ကြွ
လာပါပြီ။

"သူဌေးကြီး၊ အပြစ်မရှိတဲ့ ဝိသာခါကို ဘာကြောင့် အိမ်မှ နှင်ထုတ်စေပါသလဲ" ဟူသော ရှစ်ဦးအဖွဲ့၏ မေးခွန်းကို မိဂါရသူဌေးကြီး မဖြေနိုင်၊ တွေ့ငိုငိုရှိနေခိုက် ဝိသာခါက (တစ်ချိန်လုံး ထိုင်နေရာမှ ထပြီး) ပြောလိုက်လေသည်။ ။

"အဖေကြီးတို့ ၊ သမီးရဲ့ ယောက္ခမကြီး မဆင်မခြင်ပြောခဲ့တဲ့ စကားများကြောင့် သမီး ဒီအိမ်ကနေ ထွက်ခွာသွားဖို့ မသင့်တော်ပါ"

(ဤစကားဖြင့် စပြောချိန်မှာ ဝိသာခါ၏ ရုပ်သွင်မူရာကို ခန့်မှန်း မြင်ယောင်လိုက်ပါသည်။ ။ တင်းမာသော မျက်နှာထား မဟုတ်ပါ။ သရော်ပြီး နှုတ်ခမ်းမဟုတ်ပါ။ ဝင်းဝင်းတောက်သော မျက်လုံးအစုံ မဟုတ်ပါ။ တရားကိုယ်အားဖြင့် အမှန်ဘက်မှာ ရှိနေပြီးသော ဝိသာခါသည် ထို့နှယ်သော ကြမ်းခက်မာကျောသော အမူအရာများ ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ အရှိန်မြှင့်ဖို့ မလိုတော့။ ဝိသာခါ ပကတိအားဖြင့်ပင် အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ၊ ပြီးတော့ ချိုမြိန်ကျေးဇူး ရှိနေခဲ့ပါလိမ့်မည်။)

ဝိသာခါ ဆက်ပြောသည်။ ။

"အဖေကြီးတို့ အမှန်မှာ သမီး ဒီအိမ်ကို လိုက်ပါဖို့ ထွက်ခွာခဲ့တဲ့ နေ့မှာပဲ သမီးရဲ့ ပြောဆို ပြုမူ ကြံစည်မှုတွေမှာ အပြစ်ရှိ မရှိ အရေးပေါ်ခဲ့သော် အရေးယူဆောင်ရွက်ဖို့ အတွက် သမီးရဲ့ ဖခင်ကြီးက အဖေကြီးတို့ထံမှာ အပ်နှံပေးခဲ့ပါတယ်"

(လူကြီးများ ခေါင်းတစ်ချက် ဆက်ညိတ်လိုက်ကြသည်။ ။ မိဂါရသူဌေးကြီးမှာ တော့ သနားစဖွယ် မျက်နှာလေး သေးငယ်လာမည်။)

"အခု သမီးရဲ့ ပြောဆို ပြုမူ ကြံစည်မှုတွေမှာ အပြစ်မရှိကြောင်း သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးပါပြီ၊ ဒါကြောင့်"

စွဲချက်အတင်ခံခဲ့ရသူ မိန်းမသူသည် ယခုအခါ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် တရားသူကြီးနေရာ ရောက်သွား၏။ သူတရား သူစီရင်တော့မည်။

"ဒါကြောင့် ယခုအခါမှာ သမီးအဖို့ ဒီအိမ်ကနေ ထွက်ခွာသွားဖို့ ကောင်းမွန်ချမ်းသာသော အချိန်ရောက်ပြီဖြစ်ပါတယ်"

အသိမ်မွေ့ဆုံးပြောကာ ဝိသာခါ နေရာမှ ထွက်သည် ။ မိမိတိုက်ခန်းဆီ သွားသည် ။ ထို့နောက် အမှုလုပ် ယောက်ျား၊ မိန်းမ ၊ အစေခံများအား ယာဉ်ရထား အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ပြင်ကြဆင်ကြဖို့ အမိန့်ပေးသည် ။

ဝိသာခါ၏ စီရင်ချက်ကား သိမ်မွေ့လှပါသည် ။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အပြစ်ဟု ထင်မြင်ကာ စွဲချက်တွေတင်ခဲ့သည့် ယောက္ခမသူဌေးကြီးကိုလည်း မစီရင်ပါ။ ပညာရှိ သူကြွယ်ရှစ်ဦးထံမှ လည်း မတိုင်တန်းပါ။ အပြစ်မရှိသောသူသည် အပြစ်တင်သောသူအထံ၌ ဆက်လက်နေထိုင်ခြင်းငှာ အသင့်တော့။ ထို့ကြောင့် အပြစ်မရှိကြောင်း (သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီး) နောက်တွင် ကိုယ့်နေရာကိုယ်ပြန်ဖို့ ဆုံးဖြတ်သည် ။ ဤစီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်၏ နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးသက်ရောက်မှုများကကော။

ပြင်းထန်သော သက်ရောက်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာစရာ ရှိပါသည် ။

"ဝိသာခါမှာ အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာမရှိပါဘဲ ဂုဏ်ကျေးဇူးများ နဲ့ ညီညွတ်သည် ကိုသာ ပြုပါလျက် ယောက္ခမ မိဂါရသူဌေးကြီးက သူကြွယ်ရှစ်ဦးအဖွဲ့ စုံညီရှေ့မှောက်မှာ စွဲချက်တွေတစ်ခုပြီး တစ်ခုတင်တယ်တဲ့ ။ အဲဒီစွဲချက်တွေကိုလည်း ဝိသာခါက တစ်ခုပြီးတစ်ခု မှန်ကန်စွာ ရှင်းလင်းဖြူဖျက်လိုက်သတဲ့ ။ အားလုံးကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးနောက်မှာ ဝိ

သာခါက သာဝတ္ထိ၊ မိဂါရစံအိမ်ကြီးမှာ ဘယ်လိုမှ ဆက်လက်နေထိုင်ဖို့ မသင့်တော်တော့တဲ့ အတွက် သူ့ရဲ့ ဇာတိကို ပြန်သွားပြီတဲ့ "

သာဝတ္ထိတစ်မြို့လုံး ထိုသို့ပြောကြတော့မည်။ သာဝတ္ထိသို့ ဝိသာခါ ရောက်လာပုံကလည်း တစ်မြို့လုံး သောသောအုတ်အုတ် ဖြစ်ခဲ့သည့် ရောက်လာပုံမျိုး။ ထိုသို့ဝင်ရောက်လာသူက ထိုသို့ ပြန်ထွက်သွားမည်ဆို လျှင် တစ်မြို့လုံးရှိ လက်ညှိုးများ ၊ မျက်စောင်းများက မိဂါရသူဌေးကြီး အပေါ် စုပြုံကျရောက်မည်မှာ ဧကန် ဖြစ်၏။ ထိုမျှမကသေးပါ။ ဝိသာခါ ကို သွားရောက်ခေါ်ဆောင်ခဲ့စဉ်က ကောသလမင်းကြီးပါ မင်းခမ်းမင်း နားဗိုလ်ထု အစုံအညီ ပါဝင်ခဲ့လေသည် ။ ဝိသာခါ သာဝတ္ထိကို စွန့်ခွာသွားမည်ဆိုပါက ကောသလစံအိမ်ကြီးမှ ဂယက်သည် နန်းတော် အထိ မချရိုက်ခတ်လိမ့်မည်။

အသိ၊ အမြင်၊ ခံယူချက် လွဲမှားခဲ့ကာ လွဲမှားခဲ့သည့်အတိုင်း စွဲချက် တင်ခဲ့မိသော မိဂါရသူဌေးကြီးသည် ထင်သလောက် ဉာဏ်နဲ့သည့်ပုဂ္ဂို လ်မဟုတ်ပါ။ မလိုလားအပ်သော ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည် ကို တွေ့မြင်သဘောပေါက်နိုင်သော အတွေးအခေါ်ရှိသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝိသာခါက အစေခံများကို ပြင်ကြဆင်ကြဖို့ အမိန့်ပေးနေရာဆီသို့ သူကြွ ယ်ရှစ်ဦးအဖွဲ့ကို ပါ ခေါ်ယူသွားကာ..

"သမီး ဝိသာခါ ၊ ဖခင် မသိခဲ့လို့ အဆင်အခြင်မဲ့စွာ ပြောမှားခဲ့ပါပြီ၊ သည်းခံပါ သမီး"

ဟု တောင်းပန်စကား ပြောရတော့သည် ။

ထိုတောင်းပန်စကား မိဂါရသူဌေးကြီးနှုတ်မှ ထွက်ပေါ်လာအောင် သူကြွယ်ကြီးရှစ်ဦး အဖွဲ့က အမိန့်ချသည် မဟုတ်။ "ဝိသာခါကို တောင်း ပန်ပါ" ဟု စီရင်ချက် ချသည် မဟုတ်။ ဝိသာခါကိုယ်တိုင်ကလည်း "

တောင်းပန်ပါ"ဟု တောင်းဆိုသည် မဟုတ်။

ထိုတောင်းပန်စကားသည် မိဂါရသူဌေးကြီး၏ နှလုံးထဲမှ အမှားကို အမှားမှန်း ကောင်းကောင်း ကြီးသိကာ ရင်မှ စိမ့်ထွက်လာသော တကယ့်တောင်းပန်စကား ဖြစ်လေသည် ။ ဝိသာခါက မည်သို့တုံ့ပြန်ပါသလဲ ။ ဝိသာခါ၏ တုံ့ပြန်ချက်စကားကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

"ဖခင် ၊ သည်းခံသင့်သောအရာကို သမီး အစောကတည်းက သည်းခံခဲ့ပါတယ်။ သို့သော် အထူးသဖြင့် တင်ပြစရာရှိပါတယ်။ သမီးဟာ ဘုရားမြတ်စွာသာသနာမှာ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးရဲ့ သမီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် တစ်ပါး အပါအဝင်အဖြစ်သော ရဟန်းသံဃာနဲ့ ကင်းကွာပြီး နေထိုင်ဖို့ ဆိုတာ သမီးအတွက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ တကယ်လို့ သမီးအလိုကျအတိုင်း ရဟန်းသံဃာကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခွင့်ရမယ်ဆိုရင် သမီး ဒီစံအိမ်ကြီးမှာ ဆက်နေပါမယ်၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်တော့ ဒီစံအိမ်ကြီးမှာ သမီး ဆက်နေဖို့ အကြောင်း လုံးဝမရှိပါဘူး။"

ဝိသာခါ၏ ဤတုံ့ပြန်စကားတွင် ကျိုးကြောင်းခိုင်လုံစွာ ဆက်စပ်နေသော အဆက်အစပ် သုံးခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။ တစ်ဆစ်စီ ပိုင်းကြည့်ပါမည်။

"သည်းခံသင့်သော အရာကို အစောကတည်းက သည်းခံခဲ့ပါတယ်"

ဟူသော စကားမှာ ယောက္ခမသူဌေးကြီး၏ အသိအမြင် အယူအဆနှင့် မိမိ၏ အသိအမြင် အယူအဆတို့ အကြားမှာ ကွာဟချက် အတိုင်းအတာ ပမာဏတစ်ခုကို ညွှန်းလိုက်သော စကားဖြစ်သည် ။ သူဌေးကြီးမသိ၍ သို့မဟုတ် အသိလွဲ၍ မိမိအပေါ် အမြင်လွဲ၊ အစွပ်စွဲလွဲခဲ့သော အရာများကို မိမိက သည်းခံလိုက်ပါမည်တဲ့ ။ သို့သော်...

"အထူးအားဖြင့် တင်ပြစရာရှိပါတယ်။ သမီးဟာ ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာမှာ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်တဲ့ သဒ္ဓါတရားရှိသော အမျိုးရဲ့ သမီးဖြစ်ပါတယ်"ဟူသော စကားက သည်းခံသင့်သောအရာကို သည်းခံခဲ့ပြီးသည် ၏ အခြားမဲ့၌ သည်းမခံနိုင်သော အခြားအတိုင်းအတာတစ်ခု ၏ အခြေခံကို ထုတ်ပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် ဤစကားက သောတာပန်တို့ ၏ ဂုဏ်ရည်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ သောတာပတ္တိမဂ်၌ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ကတည်းက ဆိုက်ခဲ့ပြီးသော ဝိသာခါအဖို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်၌ သာလျှင် မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်သူဖြစ်သည် ။ အခြားသော သာသနာ၌ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရေးမရှိဟု စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်ထားပြီးဖြစ်သည် ။ မည်သည့်အကြောင်းဖြင့်မျှ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာ၏ အဆုံးအမအောက်မှ ဖယ်ရှားပေးမည်မဟုတ် ။ ထိုသို့ မတုန်မလှုပ် သက်ဝင်ယုံကြည်သောအဖြစ် (သောတာပန်ဟု မိမိကိုယ်မိမိ ထုတ်ဖော်မပြောပါ) ကို "ဒီကလဲ" လုပ်လိုက်ပြီးနောက် ဝိသာခါ၏ စကားတွင် ပါဝင်သော တတိယပိုင်းစကားများက

"ဒါကြောင့် တစ်ပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ရဟန်းသံဃာနဲ့ ကင်းကွာပြီး နေထိုင်ဖို့ ဆိုတာ သမီးအတွက် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တကယ်လို့ သမီးအလိုကျအတိုင်း ရဟန်းသံဃာကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခွင့်ရမယ်ဆိုရင် သမီး ဒီစံအိမ်ကြီးမှာ ဆက်နေပါမယ်၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်တော့ ဒီစံအိမ်ကြီးမှာ သမီးဆက်နေဖို့ အကြောင်း လုံးဝမရှိပါဘူး"

ဒုတိယပိုင်းစကားများက မိမိ၏ အနေအထားကို"ထုတ်ဖော်ကြေညာ" သည့် စကားလုံးများ ဖြစ်ပြီး ဤတတိယပိုင်းစကားများကမူ သာမန်သဘောအရ ပြောရလျှင် "စိန်ခေါ်ကြေညာ"သည့် စကားလုံးများ ဖြစ်လာပါပြီ။ တစ်နည်း သူသည်းမခံနိုင်သော ပမာဏတစ်ခုကို အတိအလင်း ကြေညာလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည် ။

(ဤနေရာတွင် သည်းမခံနိုင်ခြင်းဟူသော စကားကို အကောက်အယူ မလွဲဖို့ လိုပါသည်။ ။ ပြန်လှန်ရန်သတ္တရပြုခြင်း၊ ပြန်လှန်အရေးယူ အပြစ်ဒဏ်ခတ်ခြင်း၊ အမျက်ဒေါသသံဖြင့် တုံ့ပြန်ခြင်းဟူသော အဓိပ္ပာယ်များ မောဟဖြစ်ပေါ်လာသည် နှင့် ဖြစ်ပေါ်လာပြီဟု "သိ" လိုက်ပါသည်။ ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ "ဖြစ်ကြောမရှည်"ပါ။ ထိုသို့ သိလိုက်သည် နှင့် တစ်ဆက်တည်းမှာ ပင် ထိုကိလေသာများကို ငြိမ်ကျသွားအောင် လုပ်နိုင်စွမ်းလည်း ရှိသည်။ ။ ဝိသာခါသည် အထက်ပါအတိုင်း ထုတ်ဖော် စိန်ခေါ်ကြေညာရာ၌ ဒေါသဖြင့် ပြုလုပ်သည် မဟုတ်။ အကယ်တန္တူ အလိုမကျ ငြိုငြိုငြင်ငြင် ရှိခဲ့ သည် ပဲထားဦး၊ ထိုစိတ်ကိုပယ်ရှား၍ ပကတိသော တည်ငြိမ်မှု သို့မဟုတ် အကြည်ဓာတ်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။)

ဝိသာခါ ဈေးကိုင်ခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ အတွန့်တက်ခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ တိမ်ပေါ်တက်ပြီး စိန်ခေါ်ချက်ပေးသည် လည်း မဟုတ်ပါ။ ဝိသာခါသည် မိမိတရားသဖြင့် ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးကို ကြောင်းကျိုးခိုင်လုံစွာ အရေးဆိုနေခြင်းသာ ဖြစ်၏။ အမှန်ပေါ်၌ ခြေစုံတည့်ရပ်မှုတိုင်းသည် ရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးကို ရိုးရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ တောင်းဆိုသည် ချည်းဖြစ်ပေသည်။ ။ ယောက္ခမ သူဌေးကြီးက ကော ချွေးမ၏ ဤအရေးဆိုမှုကို မည်တို့ တုံ့ပြန်ပါသလဲ။ သူ စဉ်းစားချိန်ယူစရာ မလိုတော့။ လွဲမှားစွာ စွဲချက်တင်ခဲ့မှုများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပျက်ပြယ်ခဲ့ကြပြီးကတည်းက မိဂါရသူဌေးကြီးမှာ အညွတ်အနူးဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ မာန်လျှော့လိုက်ရသည့်အနေမျိုးဖြင့် မဟုတ်လေဘဲ ကြည်ဖြူစွာ ပင် သူ ခွင့်ပြုစကားပြောလေသည်။ ။

"သမီး အလိုရှိတိုင်း သမီးရဲ့ ရဟန်းသံဃာများကို ပြုစုလုပ်ကျွေးပါ"

(သူဌေးကြီး၏ ခွင့်ပြုစကားထဲမှ သမီးရဲ့ ရဟန်းသံဃာများ ဆိုသော အသုံးအနှုန်းကို သတိပြုစေလိုပါသည်။)

ဝိသာခါ ချက်ချင်း အကောင်အထည် ဖော်လိုက်၏။ ဘုရားရှင်အား နက်ဖြန် ဆွမ်းအလှူခံတော်မူပါရန် ပင့်ဖိတ်စေပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ ပင် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့ စံအိမ်ကြီးသို့ ကြွတော်မူလာကြသည်။ ဤသတင်းသည် သာဝတ္ထိတွင် အကြီးအကျယ် လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ဖြစ်သွား၏။ မိဂါရသူဌေးကြီး စံအိမ်အတွင်း ဘယ်တုန်းကမှ မြတ်စွာဘုရားနှင့် သံဃာတို့ ကြွရောက်ခဲ့ဖူးခြင်းမရှိ။ သူဌေးကြီး ဆည်းကပ်သော တက္ကတွန်းများ ဖြင့်သာ တရုန်းရုန်းရှိခဲ့လေသော စံအိမ်ကြီးဝယ် ယခုအခါ ဗုဒ္ဓနှင့် သာဝက ရဟန်းများ ဝင်ရောက်ကြချေပြီ။

ဘုရားနှင့် သံဃာတို့ စံအိမ်ကြီးအတွင်း ဝိသာခါစီမံသော မွန်မြတ်သည့်နေရာတွင် ထိုင်နေတော်မူကြချိန်၌ စံအိမ်ကြီးအပြင် လေးဖက်လေးတန်မှာ လည်း ပရိသတ်များ ဝန်းရံထိုင်နေကြသည်။ သူတို့ ကား တက္ကတွန်းများ နှင့် သူတို့ ၏ ပရိသတ်များ ဖြစ်လေသည်။ စံအိမ်အတွင်းနှင့် အပြင် ပရိသတ်က နှစ်စုကွဲသွားသည်။ မိဂါရသူဌေးကြီးကား သူ့ဆရာ တက္ကတွန်းများကို လွန်ဆန်နိုင်သူ မဟုတ်သလို သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဗုဒ္ဓနှင့် သာဝက ရဟန်းများ အနီး ချဉ်းကပ်လိုသူ မဟုတ်သောကြောင့် တက္ကတွန်းများ နှင့်အတူပင် စံအိမ်အပြင်၌ နေရာယူ၏။

ဝိသာခါသည် အလှူရေစက်ကို သွန်းချလှူဒါန်းပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားနှင့် သံဃာများအား ဆွမ်းအမှု ဆက်ကပ်လုပ်ကျွေးရန် ပြင်ဆင်သည်။ ထိုသို့ ပြင်ဆင်နေချိန်မှာ ပင် ယောက္ခမကြီးထံသို့ အကြောင်းကြားခိုင်းလိုက်သည်။

"ပူဇော်ဖွယ်အမှု အစုစုအားလုံး စီမံပြင်ဆင်ပြီးပါပြီ၊ ယောက္ခမကြီး

လာရောက်ပြီး မြတ်စွာဘုရားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပြုစုလုပ်ကျွေးစေလိုပါတယ်"

တက္ကတွန်းများက သူဌေးကြီးကို မျက်စောင်းခဲ၍ ကြည့်နေကြသည်။ ။ အချို့ကတော့ ခပ်ရဲရဲပင် "သူဌေးကြီး ၊ ရဟန်းဂေါတမနဲ့ တပည့်တွေကို ဆွမ်းကျွေးမယ့် အလုပ်ဟာ သင့်အရာလား၊ သင့်ချွေးမ ဝိသာခါ စီမံတဲ့ အလုပ်၊ သူ့ဟာသူ လုပ်ပစေ"

သူဌေးကြီး မလွန်ဆန်ရဲပါ။ သို့သော် " ငါမလာနိုင်ဘူး"ဟု လည်းချွေးမဖြစ်သူကို တင်းတင်းပြတ်ပြတ် စကားမပြန်ရဲပါ။ ထို့ကြောင့် "ငါ့သမီးပဲ ဗုဒ္ဓကို ပြုစုလုပ်ကျွေးပါ"ဟု ခပ်ဝါးဝါး အဖြေပေးလိုက်၏။ အရပ်တစ်ပါးသို့ သူ တိမ်းရှောင်၍ မဖြစ်။ သူ့ဆရာ တက္ကတွန်းများက စံအိမ်အတွင်းရှိ ဆွမ်းကျွေးပွဲကြီးကို စူးစမ်းထောက်လှမ်းနေကြသည် ကိုး။

ဝိသာခါသည် ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းတော်များအား ဆွမ်းကပ်ပူဇော်၍ ဆွမ်းအမှုပြီးသောအခါ ယောက္ခမကြီးထံ နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် သတင်းပို့စေပြန်၏။ "ဆွမ်းအမှုပြီးပါပြီ၊ ဘုရားရှင် တရားဒေသနာ ချီးမြှင့်တော်မူလိမ့်မည်၊ တရားစကား လာရောက်နာကြားပါ"ဟူသော တရားဖိတ်စကား။ သည် တစ်ကြိမ်မှာ တော့ မိဂါရသူဌေးကြီး မငြင်းတော့ပါ။ မတိမ်းရှောင်တော့ပါ။ သူ၏ ရှေးကုသိုလ်ကံကလည်း စီမံဖန်တီးတိုက်တွန်းပါပြီ။ ဆရာတက္ကတွန်းများ မျက်စောင်းတခဲခဲ ရှိနေကြတာကိုလည်း သူဂရုမစိုက်တော့။

"အခု တရားစကား နာကြားဖို့ ခေါ်တာကို ငါ မသွားဘူးဆိုရင် အတော်ကို အကြောင်းမဟုတ်၊ လွန်ကဲဆိုးဝါးရာ ရောက်တော့မယ်"ဟု ဆင်ခြင်မိသည် ။ ထို့ကြောင့် သူဌေးကြီး သွားဖို့ ဟန်ပြင်သည် ။

တက္ကတွန်းများက သူ့ကို မတားကြ။ သူဌေးကြီးအသွင်မှာ တား၍ လ

ညင်း ရမည်မဟုတ်ကြောင်း တက္ကတွန်းများ ရိပ်စားမိကြသည်။ သို့သော် သူတို့ လူ လက်လွတ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓတရားစကားကို နာကြားပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓဘက်သား ဖြစ်သွားတော့မှာ ပဲဟု စိတ်ပူကြသည်။ ထို့ကြောင့် မတားသာ တားသာ တစ်ခုတော့ "ခွ" တိုက်လိုက်ကြ၏။

"ရဟန်းဂေါတမရဲ့ တရားကို နာချင်လည်း နာကြည့်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ ကာပြီး ကန့်လန့်ကာအပြင်ဘက်မှာ နေပြီး နာ"

တက္ကတွန်းတို့ အတွေးက လွန်စွာအသရေရှိသော ဗုဒ္ဓ၏ အဆင်းတော်ကို အနီးကပ်မြင်တွေ့ရလျှင် သူတို့ သူဌေးကြီး ဗုဒ္ဓကိုကြည်ညိုကာ ဗုဒ္ဓဘက်သို့ အကြွင်းမဲ့ တိမ်းညွတ်သွားလိမ့်မည်ဟူသော အတွေးဖြစ်လေသည်။ သူဌေးကြီးကို ထိုသို့ညွှန်ကြားပြီးနောက် တက္ကတွန်းများက တပည့်များ နှင့် စံအိမ်အစေခံများကိုပါ တစ်ဆက်တည်း ခိုင်းလိုက်ကြ၏။ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ ကာကြဖို့ ဖြစ်သည်။ တက္ကတွန်းများ ၏ အစီအမံဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် မိဂါရသူဌေးကြီးအကြားတွင် တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ ခြားနေ၏။ မိမိတို့ လူ ဗုဒ္ဓဘက်တော်သား ဖြစ်မသွားစေရေးအတွက် ကောင်းစွာဟန့်တားပိုင်းခြား လိုက်နိုင်ကြပြီဟု တက္ကတွန်းများ ယူဆကြသည်။ သို့သော် တက္ကတွန်းတို့ မသိစွမ်းနိုင်သော အရာတစ်ခု ရှိသည်။

လစန္ဒာသည် ကောင်းကင်ထက် အဇ္ဈောတွင် သူ၏ လမ်း၌ပင် သူတည်လေသည်။ သို့သော် ထိုသို့တည်လျက်ကပင် လူတိုင်းလူတိုင်း အဖို့ ရာ၌ "လစန္ဒာသည် ငါ့အထက်၌ တည်၏။ လစန္ဒာသည် ငါ့အထက်၌ တည်၏" ဟု စိတ်ဝယ် ထင်ကြရသည်။ ထို့အတူပင် ဖြစ်ချေသည်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာတရားများ ၊ နောက်ပါး၌ တည်နေသူများ ၊ စကြဝဠာတိုက် အရာအထောင်ကို ကျော်လွန်၍ တည်နေသူများ ၊ အကနိဋ္ဌ ဗြဟ္မာဘုံ၌ တည်နေသူများအားလုံး အသီးသီးတို့ သည် ပင် "မြတ်စွာဘုရားသည် ငါ့အား

ကြည့်နေတော်မူလျက်၊ ငါ့အားသာလျှင် တရားဟောတော်မူနေပြီ" ဟု ပြောဆိုကြရ၏။

မြတ်စွာဘုရား တရားဟောတော်မူနေသောအခါ ဝဲယာ၊ ရှေ့နောက် ထက်ဝန်းကျင်ရှိ တရားနာပရိသတ်အားလုံးတို့ ၏ စိတ်သန္တာန်ဝယ် မိမိ တို့ ၏ မျက်နှာ ရှေးရှုတည်နေတော်မူသကဲ့သို့ ထင်ရသည် ။

တက္ကတွန်းတို့ ၏ အဟန့်အတားကား လုံးဝပင် အရာမထင်တော့ သောအဖြစ်သို့ ရောက်သွား၏။ တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ တစ်ဖက်တွင် ရှိ နေသော မိဂါရသူဌေးကြီးအား "အသင်သည် တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာ၏ အခြားတစ်ဖက်၌ ဖြစ်စေ၊ နံရံတစ်ဖက် ၊ သို့တည်းမဟုတ် တောင်တစ်ဖ က်၊ သို့တည်းမဟုတ် ကမ်းပါးယံတစ်ဖက်၊ သို့တည်းမဟုတ် တောင်တစ် ဖက်၊ သို့တည်းမဟုတ် ကမ်းပါးယံတစ်ဖက်၊ သို့တည်းမဟုတ် စကြဝဠာ တိုက်တစ်ဖက်၌ ဖြစ်စေနေလိုမှု နေစေ၊ မည်မျှပင် ဝေးကွာခြားနားစေ ကာမူ ငါဘုရား၏ အသံတော်ကို အသင်မိဂါရ ကြားစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင် ၏ " ဟု ဆိုဘိသည့်ပမာပင်။ ဒါနကထာ၊ သီလကထာ၊ မဂ္ဂကထာ အစရှိ သော မဂ်ဖိုလ်ရကြောင်း တရားစကားများက မိဂါရသူဌေးကြီးအဖို့ ရွှေ့ အဝင်းဝင်းမှ ည့်သော အသီးရှိသည့် သရက်ပင်ကြီးကို ပင်စည်မှ ဆွဲကိုင် လှုပ်လိုက်သကဲ့သို့ ရှိတော့သည် ။

ဒေသနာတော် နိဂုံးအဆုံးသတ်သွား၏။

တင်းတိမ်ကန့်လန့်ကာသည် အောက်ခြေမှ ကြွသွားသည် ။ မိဂါရသူ ဌေးကြီးကိုယ်တိုင် လက်ဖြင့်ပင့်တင်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ တက္က တွန်းတို့ ၏ ဖဲ့ထုတ်ခွဲခြားရေးအစီအမံ ပျက်စီးသွားခဲ့ပြီ။ သူဌေးကြီးသ ည် ကန့်လန့်ကာ တစ်ဖက်သို့ ဒူးတုပ်ဝပ်တွား ဖြတ်သန်းသွားပြီးနောက် ဗုဒ္ဓ၏ ခြေတော်တို့ ကို တည်ခြင်းငါးပါးဖြင့် ရိသေမြတ်နိုး ရှိခိုးသည် ။

သူဌေးကြီး သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ တည်ခဲ့ပြီး သောတာပန်အရိယာ ဖြစ်သွားပြီ။ ထို့နောက် သူဌေးကြီးသည် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်မှောက် တော်မှာ ပင် ချွေးမဖြစ်သူ ဝိသာခါဆီသို့ အညွတ်အနူး အထူးကျေးဇူးရှိ သော မျက်လုံးများ ဖြင့် ကြည့်လျက် ပြောလေသည် ။

"ချစ်သမီးဒီနေ့ ကအစပြုပြီး ငါ့ရဲ့ မိခင်ပါပေ"

မိဂါရသူဌေး၏ မယ်တော်၊ မိဂါရသူဌေး၏ မိခင်၊ မိဂါရ မာတာ။

ဝိသာခါ၏ အလှ

ရန်သူကို မိတ်ဆွေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပစ်နိုင်သော စွမ်းရည်မျိုးကို လည်း တွေ့ရတတ်ပါသည် ။ မိုက်မဲသူကို လိမ္မာသူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပစ်နိုင်သော စွမ်းရည်မျိုးကိုလည်း တွေ့ရတတ်ပါသည် ။ ပလွှားသူကို ကျိုးခွံသူအဖြစ်သို့၊ ခက်ထန်သူကို နူးညံ့သူအဖြစ်သို့၊ အမုန်းဖွဲ့သူကို တောင်းပန်သူ အဖြစ်သို့ စသည် ဖြင့် ပြောင်းလဲပစ်နိုင်သော စွမ်းရည်မျိုး များကို အခါအားလျော်စွာ တွေ့ရတတ်ပါသည် ။

ယခုမူ သားနှင့်စပ်သဖြင့် ချွေးမ(သမီး) တော်စပ်သူအား "မိခင်ပါပေ" ဟူ၍ အမေအရာ ထားလိုက်သည် အထိ ပြောင်းလဲပစ်နိုင်စွမ်းသော အရည်အသွေးသည် ကား ရှားရှားပါးပါး ဖြစ်တောင့်ဖြစ်ခဲ့ဟု ဆိုရပါမည်။

မိဂါရသူဌေးကြီးသည် မိမိ၏ အသက်၊ မိမိ၏ အရွယ်ကို မိမိထက်များ စွာငယ်သော ချွေးမ၏ ခြေရင်းသို့ ပစ်ချလိုက်သည် ။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ခြင်းနှင့် အသိဉာဏ်ပြည့်ဝခြင်း အချိုးကျမျဉ်းညီများ မဟုတ်ကြောင်း သူဌေးကြီး သဘောပေါက်သွားသည် ။ တက္ကတွန်းဆရာတို့ ကို ကျောခိုင်းလိုက်ကာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်သည့်

မိဂါရသူဌေးကြီးသည် လည်း သဘောကျဖွယ် ဖြစ်၏။ အမှားကို အမှား မှန်း သိလိုက်ပြီးသည့်အခါ အနည်းနှင့်အများ တွေဝေယိမ်းယိုင်တတ်ကြ ပါသေးသည် ။ တစ်လျှောက်လုံးလုံး ဖက်တွယ်ထားခဲ့သော အမှားကို အ မှားဟု သိလျက်နှင့်ပင် အစွဲမကျွတ်ချင်တတ်ကြပါ။ အမှားကို "အားနာ" နေမိတတ်ကြပါသည် ။ အမှားကို "ထားခဲ့ရမှာ" နှမြောနေမိတတ်ကြပါ သည် ။ မိဂါရသူဌေးကား ထိုသို့မဟုတ်။ သူသည် တက္ကတွန်းဆရာတို့ ကို လုံးလုံးကြီး ယုံမှတ်ပုံအပ်ခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့သည် ။ ရဟန်းဆွမ်းရပ်သည် ကို ပင် မမြင်ယောင် မကြားယောင်ပြုသည် အထိ ရတနာသုံးပါးနှင့်ဝေးသူ ဖြစ်လေသည် ။ သို့သော် (သူ၏ ဥပနိဿယကလည်း အထောက်အပံ့ပြုပြီး ဖြစ်သဖြင့်) ဗုဒ္ဓ၏ ဒေသနာအဆုံး သောတာပတ္တိဖို လ်သို့ ဆိုက်ပြီးချိန်မှ စ၍ သူ့ဘဝမှာ ရုတ်တရက်ကြီးပြောင်းသွားခဲ့သည် ။ ဘဝဖြစ်တည် ရှင်သန်မှုတစ်ခု ပြောင်းသွားသည် ဆိုခြင်းမှာ အယူအ ဆ၊ အတွေးအခေါ်၊ အသိဉာဏ်၊ ယုံကြည်မှုတို့ ပြောင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည် ။

မိဂါရသူဌေးကြီးသည် ထိုသို့ အပြောင်းကြီး ပြောင်းသွားခဲ့သူဖြစ်သ ည် ။ ထို့ကြောင့် သူ အစဉ်တစိုက် ခိုအောင်းခဲ့သော "အမှားတွင်း" ထဲမှ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ခုန်ထွက်လွတ်မြောက်ခဲ့သည် ။ အမှားကို သူ အားမနာတော့။ အစွဲအငွေ့ မထားတော့။

တကယ်တော့ ဗုဒ္ဓဒေသနာ၊ နိဂုံးအဆုံး၊ သောတာပန် အရိယာဖြစ်သွားပြီးပြီဆိုသည် နှင့် သူဌေးကြီး၏ အခန်းကဏ္ဍမှာ ပြီးဆုံး ခဲ့ပြီဖြစ်လေသည် ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ရာ ဟူ၍ မှတ်ယူပါ၏ ဟူ၍ သရဏဂုံကို သူရွတ်ဆိုလိုက်လျှင်ပင် သူ့ဘက် က ပြီးသွားခဲ့ပြီ။ သို့သော် သူ မပြီးပါ။

"ချစ်သမီးဟာ ဒီကနေ့က အစပြုပြီး ငါ့မိခင်ပါပေ"ဟု သူ့ကြွေးကြော်သည် ။ သမီးချွေးမအား မိခင်အရာ ထားလိုက်သည် ။ ဝိသာခါအား "မိဂါရမာတာ"ဖြစ်စေလိုက်သည် ။ ဤကား မိဂါရသူဌေးကြီးအနေနှင့် "အထိပ်"တွင် "အထွတ်" တင်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည် ။ ဤအခြင်းအရာအတွက် သူဌေးကြီးအား လှိုက်လှဲစွာ ချီးကျူးမိပါသည် ။

လှပ၍ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်သော ဤအကွက်ကို ကြည့်ရှုနေရင်းမှာ ပင်ကျွန်တော်သည် သူဌေးကြီး၏ ရုပ်ပုံဆီမှ ဝိသာခါ၏ ရုပ်ပုံဆီသို့ ရွှေ့ကြည့်မိပါသည် ။ "မိဂါရမာတာ" ဟူသော ဝိသေသကို ဘာတွေက ရရှိစေပါသလဲ။ ယောက္ခမကြီးနှုတ်မှ (မြတ်စွာဘုရားရှေ့တော်မှောက်မှာ ပင်) သင်သည် ငါ၏ မိခင်ပါပေဟု ထုတ်ဖော်ကြွေးကြော် ဖြစ်စေလောက်အောင် ဝိသာခါ ဘယ်သို့ လုပ်လိုက်ပါသလဲ။ ဝိသာခါ၏ စွမ်းဆောင်ရည်က ဘာပါလဲ။

ဝိသာခါ၏ စွမ်းဆောင်ရည်က ဘာပါလဲ

ဦးဆုံးတွေ့လိုက်ရသည့် အချက်မှာ နှစ်သက်လေးစားဖွယ်ပင် ဖြစ်၏

။

အံ့ဩဖွယ်ဟု လည်း ပြောနိုင်ပါသည် ။ အဲဒါကတော့ "မိဂါရမာတာ"ဘွဲ့နာမကို ရရှိဖို့ ဝိသာခါ "မကြိုးစားခြင်း" ပဲဖြစ်လေသည် ။ ရဖို့ မကြိုးစားဘဲ ရလိုက်သောဘွဲ့ ဖြစ်လေသည် ။ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဧတဒဂ်အပါအဝင် ဘွဲ့မည်ရည်များ ရရှိကြသော ရဟန်း၊ လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမများကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း ထိုနည်းတူပင် ဖြစ်ကြပေသည် ။ မြတ်စွာဘုရားထံမှ နှင်းအပ်ချီးမြှောက်သော ထိုသို့ဘွဲ့ကိုရလို၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ကြိုးစားခဲ့ကြခြင်း မဟုတ်ပါ။ (ရှေးရှေးဘဝ၊ ဘဝများက စိတ်ညွှ

တံဆုတောင်း ဆုပန်ဖြစ်ခဲ့သည် များ တော့ ရှိပါသည်။) ဝိသာခါလည်း ထို့နယ်အတူ ဖြစ်၏။

ယောက္ခမက အမေအခေါ်ခံရဖို့ ဝိသာခါ မရည်ရွယ်ခဲ့။ မျှော်မှန်းချက် မထားခဲ့။ ဝိသာခါသည် သူလုပ်စရာရှိသည် များကိုသာ လုပ်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။ ရတနာသုံးပါး၌ မလုပ်မရွေ့ အစွဲအမြဲတည်ခြင်း၊ ရတနာကို နည်းမှန်လမ်းမှန် ဆန့်ကျင်ခြင်း၊ မိမိရသင့်ရထိုက်သော အခွင့်အရေးများ မိမိလက်ထဲရောက်ရှိဖို့ တည်ငြိမ်စွာ ကြိုးစားခြင်းတို့ သာလျှင် ဝိသာခါ၏ အလုပ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ။

အယူလွဲသော၊ ဓနမာန်၊ ဥစ္စာမာန်တို့ ဖြင့် ပလွှားသော၊ အယူမှား ဆရာတို့ အား ယုံကြည်ဆည်းကပ်သော၊ လွဲချော်သော ကောက်ယူချက်များ ဖြင့် မိမိကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တိုက်ခိုက်သော မိဂါရသူဌေးကြီးကို ဖိနှိပ်ဖို့၊ ချိုးနှိမ်ဖို့၊ အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်းဖြစ်စေဖို့ ဝိသာခါ မလုပ်ခဲ့ပါ။ ။ ဝိသာခါလုပ်သည့် အလုပ်များက သူ့လမ်းကြောင်းပေါ် သူ တည့်မတ်စွာ တည်ရင်း ရှေ့ဆက်လျှောက်သွားတာပဲ ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိ စရောက်သည့် နေ့၊ သူ့ဆီရောက် လာသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတွေကို ထိုက်ရာ ထိုက်ရာ ပြန်ခွဲဝေပေးသော ဒါနသင်္ဂဟအမှုမှ အစ၊ အာဇာနည်မြည်းမ မီးဖွားဖို့ ကိစ္စ၊ ယောက္ခမ၏ စွပ်စွဲချက်များကို ရှင်းလင်းထုချေခြင်းအလယ်၊ မြတ်စွာဘုရားအား ပင့်ဖိတ်လှူဒါန်းကာ ယောက္ခမကြီးကို တရားနာဖိတ်ခြင်းအဆုံး၊ ဝိသာခါသည် သူလုပ်စရာရှိတာတွေကိုပဲ လုပ်သွားတာ ဖြစ်လေသည်။ ။ အယူလွဲသော ယောက္ခမကြီး အရုံးပေး လက်နက်ချ၍ သူ့ထံ "ယို့" လာစေဖို့ ဝိသာခါ အားမထုတ်ခဲ့ဘူးဆိုတာ တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ။ သူလုပ်စရာရှိသည့်အလုပ်တွေ လုပ်ရာမှ တော့ ဝိသာခါသည် သဒ္ဓါ၊ သတိ၊ ဝီရိယ ၊ ပညာ စသည် များကို ချိန်ညှိလုပ်ဆောင်သွားနိုင်ခဲ့ပေသည်။ ။ လိုအပ်တိုင်း လိုအပ်တိုင်း မိမိဘက်မှ

အမှန်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယောက္ခမသူဌေးကြီး မှားနေကြောင်းကိုတော့ ဝိသာခါ ထုတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ သို့သော် အဲဒါတွေကလည်း မိဂါရကို ပုဂ္ဂိုလ်အရ တိုက်ခိုက်သည် မဟုတ်ပါ။ တရားကိုယ်အရသာ ဆန့်ကျင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တရားကိုယ်သဘောကို မမြင်ဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ တိုက်ခိုက်ခဲ့သူမှာ မိဂါရသူဌေးကြီးသာဖြစ်သည်။ "အမှန်သမား" များ သည် မကောင်းသူကို မတိုက်ခိုက်ပါ။ မကောင်းမှုကိုသာ တိုက်ခိုက်ကြသည်။ တစ်ဖက်မှ ပြန်ကြည့်တော့လည်း ရှင်းရှင်းလေးပါပဲ။ "အမှားသမား" များက ကောင်းသူကို တိုက်ခိုက်ရင်း၊ ကောင်းမှုကိုပါ ပုတ်ခတ်ကြလေသည်။

မိဂါရမာတာ ဝိသေသဘွဲ့ကို ဝိသာခါ ရရှိခဲ့ခြင်းသည် သူ့ဘာသာသူ ဖန်တီးပြုလုပ်၍ သူဦးခေါင်းပေါ်သို့ သရဖူဆောင်းယူလိုက်ခြင်းမဟုတ်။ တစ်ပါးသူက (ဆန့်ကျင်ခဲ့သူက) ညွှတ်နူးကြည်သာစွာ ဖန်တီးပြုလုပ်၍ ဦးခေါင်းပေါ် ဆင်ပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ မိဂါရမာတာဆိုသည့် ဘွဲ့ကကော။ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး၊ ဘွဲ့မည်နာမတို့ ထုံးစံ၊ သူနှင့်တကွ ဩဇာတိက္ကမ၊ ငွေကြေးနေတွေကို သယ်ဆောင်လာပါသလား။ မဟုတ်ပါ။ မိဂါရမာတာဘွဲ့သည် ရွှေပြားခတ်ထားသည့် နဖူးသင်းကျစ်တန်ဆာ အကွရာများ မဟုတ်ပါ။ စလွယ်သွယ်ပြောင်း ဘောင်း နားတောင်းလည်း မဟုတ်ပါ။

"ချစ်သမီးကား ငါ၏ မိခင်ပါပေ" ဟူ၍ သူဌေးကြီးနှုတ်မှ ထွက်သော စကားလုံးများ သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုစကားလုံး(ဘွဲ့)သည် ကြီးကျယ်သော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ထိုသင်္ကေတက ဘာကိုသယ်ဆောင်ပါသလဲ၊ ဘာကို ကိုယ်စားပြုပါသလဲ ရှင်းပါသည်။ အမှားကို အမှန်က အောင်မြင်ခြင်း၊ အမှန်၏ အောင်ပွဲ။ သူ့နောက်ဆက်တွဲ အကျိုးတရားတွေကကော။

ဘုရားတရားကို နာကြားအပြီး သောတာပန် အရိယာဖြစ်သွားသည့် သူဌေးကြီးသည် ချွေးမကို မိခင်အရာ၌ ထားပြီးနောက် ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံကို ဆုပ်နယ်လျက်၊ ဦးတိုက်လျက် လျှောက်ထားသော စကားကို နားထောင်ကြည့်ပါ။

"အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော် မိဂါရပါ ဘုရား၊ မိဂါရပါ ဘုရား၊ မိဂါရပါ ဘုရား" ဟု သုံးကြိမ်တိုင် အမည်ကိုထုတ်ဖော်၍ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်သည် လွန်ခဲ့ပြီးသော ကာလပတ်လုံး (တစ်သက်လုံးလုံး) အဘယ်မည်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌ လှူအပ်သောအလှူသည် အကျိုးကြီးမြတ်၏ ဟု မသိခဲ့ပါဘူး ဘုရား၊ ယခုမူ (ချွေးမကို အမှီပြု၍) သိပါပြီ ဘုရား၊ အလုံးစုံသော အပါယ်ဆင်းရဲတို့ မှ လည်း လွတ်မြောက်ရပါပြီဘုရား၊ တပည့်တော်၏ အိမ်သို့ ချွေးမ ဝိသာခါ (ယခုအခါ တပည့်တော်၏ မိခင် မိရဂါမာတာ) ရောက်လာသည် ကား တပည့်တော်၏ အလုံးစုံသော အကျိုးစီးပွားချမ်းသာဖြစ်ဖို့ ရန် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည် ဘုရား"

(သောဟံ အဇ္ဇ ပဇာနာမိ၊ ယတ္ထ ဒိန္နံ သဟပူလံ။

အတ္တယ ဝတ မေ ဘဒ္ဒါ၊ သုဏိသာဿရ မာဂတာ)

နောက်တစ်နေ့မှာ လည်း ဝိသာခါသည် မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဖိတ်ပြန်သည် ။ ထို့နေ့တွင် မိဂါရသူဌေးကြီးကတော် ဝိသာခါ၏ ယောက္ခမ မိန်းမကြီးလည်း သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ဆိုက်ခဲ့ပြန်သည် ။ ထိုအချိန်မှ စ၍ မိဂါရသူဌေးကြီး၏ အိမ်သည် ဘုရားမြတ်စွာ သာသနာအတွက် တံခါးဟင်းလင်းဖွင့်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည် ။ တက္ကတွန်းတို့ အဖို့တော့ နေလာ နှင်းပျောက်။

မိမိကိုယ်မိမိ အောင်နိုင်ခြင်း ပြီးသည့်နောက်တွင် အကြီးဆုံးဟု ဆိုရ

မည့် အောင်ပွဲမျိုးမှာ တိမ်းနေသောသူအား တည့်အောင်၊ ကောက်နေသူ အား ဖြောင့်အောင် ၊ မှားနေသူအား မှန်အောင် လုပ်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဤ အခြင်းအရာသည် အမှောင်မှ သည် အလင်းသို့၊ အကျမှ သည် အတက် သို့ ၊ အရှုပ်မှ သည် အရှင်းသို့ ထုတ်ယူကယ်တင် ပို့ဆောင်ခြင်းလည်း ဖြစ်သည် ။ဝိသာခါရသော အောင်ပွဲကား ဤအောင်ပွဲပါပေ။

ဝိသာခါ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ရှေ့ဆက်ကြည့်သောအခါ ကြည်နူးအံ့ဩစရာ (သာဓုခေါ်စရာ) အများ အပြားကို တွေ့ရပါသေးသည် ။

- ယောက္ခသူဌေးကြီးက အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ဃနမဋ္ဌက အဆင်တန်ဆာ ဝတ်စုံပြုလုပ်၍ ဝိသာခါအား ဂုဏ်ပြုပေးအပ်ခြင်း။

- မြတ်စွာဘုရားထံမှ ဝိသာခါ ဆုရှစ်ပါးရရှိခြင်း။

၁။ သံဃာအား အသက်ထက်ဆုံး မိုးရေခဲသင်္ကန်း လှူဒါန်းခွင့်ရခြင်း

။

၂။ အာဂန္တုရဟန်းတို့ အား ဆွမ်းလှူဒါန်းခွင့်ရခြင်း။

၃။ ခရီးသွား ရဟန်းတို့ အား ဆွမ်းလှူဒါန်းခွင့် ရခြင်း။

၄။ သူနာရဟန်းတို့ အား ဆွမ်းလှူဒါန်းခွင့် ရခြင်း။

၅။ သူနာပြု ရဟန်းတို့ အား ဆွမ်းလှူဒါန်းခွင့်ရခြင်း။

၆။ သူနာရဟန်းတို့ အား ဆေးလှူဒါန်းခွင့် ရခြင်း။

၇။ အမြဲ ယာဂုလှူဒါန်းခွင့် ရခြင်း။

၈။ ဘိက္ခုနီသံဃာအား ရေ/သနုတ် သင်္ကန်း လှူဒါန်းခွင့် ရခြင်း

- သား တစ်ကျိပ်၊ သမီးတစ်ကျိပ်၊ မြေး လေးရာ၊ မြစ် ရှစ်ထောင်တို့ ပွားစည်းခြင်း။

- အသက် ၁၂၀ ရှည်သည် အထိ ဆံဖြူတစ်ပင်မှ မပေါက်၊ အမြဲတစေ ၁၆ နှစ် အရွယ်ကဲ့သို့ပျိုနေခြင်း။

- ဣရိယာပုတ်တိုင်းတွင် တင့်တယ်ခြင်း။

- မဟာလတာတန်ဆာကို မိမိကိုယ်တိုင် ကိုးကုဋေတစ်သိန်း အသပြာဖြင့် ဈေးဖြတ် ပြန်လည်ဝယ်ယူကာ သာဝတ္ထိမြို့ အရှေ့တံခါးအနီး၌ မြေနေရာဝယ်ယူပြီး နောက်ထပ် ကိုးကုဋေ အသပြာဖြင့် ပုဗ္ဗာရုံ ကျောင်းဆောက်၍ လှူဒါန်းခြင်း၊ ကျောင်းရေစက်ချပွဲကို လေးလတိုင် ကျင်းပခြင်း။

(နိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ မဟာဗုဒ္ဓဝင် ဆဋ္ဌမတွဲ ဒုတိယပိုင်း၊ စာ ၂၇၈ - ၂၉၄တွင် အကျယ်ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။)

- များ ပြားလှစွာသော သံဃာတို့ အား အာဂန္တုဆွမ်း၊ ခရီးသွားဆွမ်း၊ ဆေး၊ အဖျော်များ မပြတ်လှူဒါန်းခြင်း။

- လှူဒါန်းရခြင်းနှင့် မွေ့လျော်သောအရာ (ဒါယိက) ဝယ်အသာဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး ဧတဒဂ်ဘွဲ့ကို မြတ်စွာဘုရားထံမှ ရရှိခြင်း။

ဝိသာခါ၏ ထိုဂုဏ်သတင်းများကို တွေ့ရသောအခါ ကြီးကျယ်ခမ်းနား လှပါပေသည် တကားဟူ၍ ဝမ်းမြောက်ကြည်နူး ရှိရပါသည်။

သို့သော် (မိမိ၏ သဒ္ဓါ၊ အင်တင်နာကပဲ ဖမ်းယူနိုင်စွမ်းအား နည်း၍ လားတော့ မသိပါ) ဝိသာခါ၏ ရုပ်ပုံ၏ မြင်ကြည့်လိုက်ရာ၌ ဆိုခဲ့ပြီး

သော ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုများက အရေးအကြောင်း အရောင်လှိုင်း
သိပ်ကြီး ထင်းထင်းပြက်ပြက် မပေါ်ပါ။

ဝိသာခါနှင့်ပတ်သက်၍ အရပ်အပြတ်ဆုံး၊ အသံအပီဆုံး ပေါ်လာခဲ့
သည့်ရုပ်ပုံက မိဂါရမာတာအတွက်ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။ ။ ထိုစွမ်းဆောင်
ရည်အား ဦးညွှတ်လိုက်ခြင်းဖြင့်ပင် မိမိကိုယ်မိမိ ကျေနပ်သွားတော့သ
ည် ။ ပုဗ္ဗရုံကျောင်းအမကြီးဆိုသော ဂုဏ်ပုဒ်သည် ကြီးကျယ်လှပါပေ
သည် ။ မိမိအတွက်မူ (မိဂါရမာတာ) က ပို"လှ" နေလေသည် ။
